

GLASILO OŠ CERKVENJAK-VITOMARCI

poletni **KORAKI**

Cerkvenjak, junij 2022

Osnovna šola Cerkvenjak-Vitomarci

Odgovorni urednik: mag. Mirko Žmavc, ravnatelj

Jezikovni pregled: Suzana Logar

Oblikovanje: Slavko Toplak

Junij, 2022

Slika na naslovnici:

Kvadrati s koncentričnimi krogi "Kandinsky" – sestavljanke, učenci 4. c

ODPLUJMO V POLETJE

Učencem, učiteljem, vzgojiteljem in staršem,

zadnji topli junijski dnevi, ki jih preživljamo v šolah in vrtcih, so zagotovo zadnja popotnica pred šolskimi počitnicami in zasluženimi dopusti staršev in tudi nas, ki smo z našimi otroki bili celotno šolsko leto.

Leto, ki ga zaključujemo, je bilo v marsičem zelo posebno. Od zdravstvenih omejitev in nošenja zaščitnih mask do strogega ločevanja skupin, pa vse do obveznega testiranja učencev v šolah in še česa. Z upoštevanjem teh ukrepov smo iz te zdravstvene krize prišli kot nevidni zmagovalci. Ohranili smo zdravje naših otrok. Izkušnje tega obdobja pa so zagotovo tiste, ki nam niso onemogočale uresničevanja zastavljenih ciljev. Kljub temu smo bili uspešni na veliko področjih. Od šolskih in drugih tekmovanj do doseženih odličnih športnih rezultatov na regijskih in državnih tekmovanjih, pa vse do vsakodnevnih situacij, kjer ste izkazovali odlična znanja. Tudi rezultati nacionalnih preverjanj znanj so bili primerljivi s prejšnjimi leti. Vse to pa so samo dokazi za to, da le skupaj lahko rešujemo težave, s katerimi se spopadamo. Celo leto sta povsem nemoteno delovala tudi naša vrtca, ki sta v svoje okrilje sprejemala naše najmlajše. Izvajali smo dejavnosti, ki so bile prilagojene času in trenutnim razmeram. In prav je tako.

Leto pa je bilo kljub temu bogato in posebno.

Zato gre neizmerna zahvala vsem našim vzgojiteljicam v vrtcih, učiteljem in drugim strokovnim delavcem v šolah ter vsem, ki ste kljub vsem preprekam pomagali našim otrokom na poti do novih znanj in novih življenjskih izkušenj. Brez vas tudi to leto ne bi bilo ne dobre šole, še manj dobrega in uspešnega vrtca. In na to smo lahko ponosni.

Po »nemirnem morju« dogodkov smo tako uspešno zaključili naše potovanje. Bilo je drugačno, pa vendar nepozabno.

Počitnice so tako že pred nami. Naj bodo prijetne, brezskrbne, sproščene in varne.

Veliko sonca vam želim.

22. rožnika 2022

Vaš ravnatelj,

mag. Mirko Žmavc, spec., prof.

Nepozabno leto

Kitajski pregovor se glasi: »Gram časa je gram zlata.« V letošnjem šolskem letu, ki je bilo za naše prvošolce tudi prvo šolsko leto, smo stkali ogromno zlatih trenutkov. Zlate trenutke smo tkali skupaj kot eno in prav zato so tako zelo posebni in tako zelo dragoceni.

Kakšno je bilo prvo šolsko leto, vam bosta učenca povedala kar sama.

Tilen Zorko: "V šoli se učimo in pišemo teste. Imamo domače naloge. Spoznali smo vse črke. Znamo že računati do dvajset. Računamo tudi že težje račune. Imamo veliko zvezkov. V šoli je bilo lepo. Najboljši je šport. V podaljšanem bivanju gremo največkrat ven na igrišče. V šoli sem se naučil brati. Imam veliko prijateljev. Komaj čakam počitnice."

Luka Nartnik: "Letos sem obiskoval 1. razred. Učiteljici sta me naučili veliko novih stvari. Naučil sem se brati, računati in pisati. Obiskoval sem planinski krožek. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo se peljali z avtobusom. Na Ptujcu smo si ogledali lutkovno predstavo. Bil sem predsednik 1. razreda. Zelo sem užival na končnem izletu."

Učenci se niso izkazali zgolj pri rednem pouku, temveč so se udeležili tudi različnih šolskih projektov in tekmovanj, kjer so bili zelo uspešni.

Učenci seveda niso časa preživljali zgolj v učilnici. Čez dan so čas najraje preživljali na šolskem igrišču. Na igrišču so se sprostili, razgibali, nadihali svežega zraka, tkali prijateljske vezi, reševali konflikte, preizkušali svoj pogum, predvsem pa so neizmerno uživali.

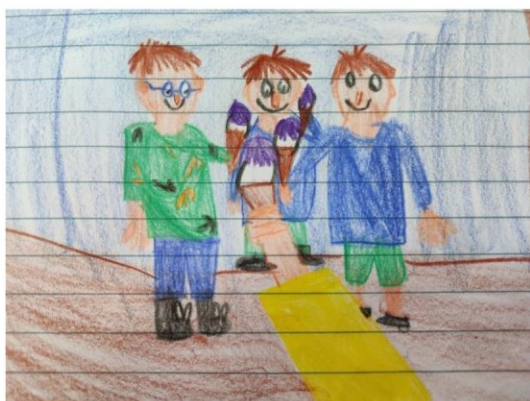

Dekleti sta za plezanje spodbudili tudi fante. Fantje trdijo, da je nogomet najboljša stvar na svetu.

Športni dan smo izkoristili tudi za nekaj novega – metanje frizbija.

Naši prvošolci pa ne uživajo zgolj na igrišču. Takoj za igriščem je vožnja z avtobusom. V drugi polovici leta so se učenci odpravili na ogled predstav v gledališče Ptuj in na končno ekskurzijo v Olimje. Čeprav nam je vreme nekoliko zagodlo, smo se imeli zelo lepo. Dež je namreč veliko bolj motil učiteljice kot učence.

Luka Nartnik, 1. a

Ni izleta brez sladoleda.

Ko pravljice oživijo, se otroci razživijo. Hranjenje košut.

Vsako slovo je težko, vendar potrebno za ustvarjanje novih izkušenj ter pridobivanje novega znanja. Ostalo nam bo tisto, kar šteje največ – čudoviti spomini.

Učiteljici: Katja Eder in Nina Žvarc

Kaj nam je najbolj ostalo v spominu v 1. razredu?

Noel: Zelo mi je všeč likovna umetnost. Najbolj so mi ostale v spominu mačke, ki smo jih slikali ter obisk Pižame, saj nas je zelo nasmejal. V živalskem vrtu pa so mi bile najljubše opice, kako so skrbele za mladiča.

Aleksej: Najraje imam računanje, branje in angleščino. Zelo mi je bilo lepo v živalskem vrtu s sošolci in sošolkami.

Gal: V šoli mi je najboljše, kadar se igram s prijatelji.

Sven: Najbolj mi je ostal v spominu obisk gledališča v Mariboru in seveda živalski vrt.

Teo: Meni je najbolj všeč likovni pouk in jutranji krog, ko si povemo, kaj vse smo delali in kakšne zanimivosti.

Vid: Najbolj so mi všeč pravljice, poslušanje in pripovedovanje pravljič in ustvarjanje pri likovnem.

Lana: Najbolj mi je všeč, da sem se naučila brati. Rada rešujem naloge v delovnih zvezkih.

Stela: Meni je najbolj všeč risanje in poslušanje pravljič.

Nuša: Zelo rada se igram s prijateljicami. Najbolj všeč mi je matematika, računanje.

Izabela: Meni je najboljše, kadar se učimo, pišemo v delovne zvezke in računamo. Ja, računam zelo rada.

Julija: Meni je najlepše, kadar imamo matematiko in kadar smo zunaj na igralih, na zibelki.

Patrik: Meni je najbolj všeč, kadar se igram s prijatelji, kadar imamo športno in kadar raziskujemo.

Maj: Jaz se zelo rad igram s prijatelji, rad pišem in poslušam pravljice.

Andraž: Meni je najboljše računanje, kadar se s prijatelji lahko igram in kadar opazujemo kakšne stvari in naravo.

V šolskem letu pa nas je razveselilo tudi to, smo se smeli družiti z našimi prijatelji iz Cerkvenjaka. Skupaj smo obiskali Ptujsko gledališče in Miheličevo galerijo. V že skoraj počitniškem mesecu pa smo spoznavali lepote živalskega vrta. Obiskali smo kmetijo Pučko in življenje z moderno mehanizacijo ter pestro družino živalskih vrst.

Učenci 1. b razreda z učiteljico Andrejo Černel

2. a razred se predstavi ...

Šolsko leto se zaključuje. Bilo je bogato z novimi znanji, dosežki, ustvarjalnostjo, izkušnjami ...

Vesele maskare

Nekaj za mamice, nekaj pa za velikonočne zajčke

Bili smo učenci 2. a razreda

V 2. razredu me je učila Jožica Zorko. Všeč mi je bilo, da sem se veliko novega naučila. Moj najljubši predmet je matematika. Nikoli ne bom pozabila dne, ko smo skupaj gradili iglu. Moja najboljša prijateljica je Neža.

Sara Cmour

V razredu nas je 21 učencev. V 2. razredu sem se naučil veliko novih stvari. Moj najljubši predmet je matematika, najljubša črka je F in najljubši šolski pripomoček je svinčnik. Rad igram nogomet in se igram s kockami.

Filip Vrbovšek

Spoznavali smo različne stvari. Najraje sem imela matematiko, šport in tudi angleščina mi je bila všeč. Imam veliko prijateljev. Nikoli ne bom pozabila tega razreda.

Julija Kocuvan

V 2. razredu smo se naučili pisati tiskane in pisane črke. Najljubši predmet je matematika, najslabši pa angleščina. Ko je bil naravoslovni dan, smo posadili fižol in potem opazovali, kako raste. Udeležil sem se matematičnega tekmovanja Kenguru. Imam veliko prijateljev.

Žan Košnik

V 2. razredu me je učila učiteljica Jožica Zorko. Moj najljubši predmet je angleščina. S Saro sva najboljši prijateljici. S sošolkami smo se veliko zabavale. Všeč mi je bilo, ko smo izdelovali iz gline, zelo smešno pa, ko smo se drsali po travi. Na matematičnem tekmovanju sva s Filipom bila najboljša.

Neža Fekonja

V razredu imam zelo dobre prijatelje. Najraje imam šport. Bil sem najboljši na tekmovanju Kresnička. Dobil sem priznanje.

Matic Vrbnjak

Nekaj vtisov z zaključnega izleta

Žan: Všeč mi je bil obisk Koče pri čarovnici. Videl sem Bedanca, ki je spal in muco Copatarico. Kupil se si magnet s čarovnico.

Mark: Na izletu je bilo zelo zanimivo. Ko smo klicali čarovnico, je res prišla. V čokoladnici smo videli, kako izdelujejo čokolado.

Laura: Na izletu je bilo zelo zabavno. Smešna je bila čarovnica. Všeč mi je bilo, ko smo jelene hranili s koruzo. V čokoladnici smo si kupili čokolade.

Hana: Pri čarovnici nas je bilo najprej strah. Vodič nam je vse razložil. Šli smo na ogled, potem pa smo si kupili spominke.

Larisa: Videla sem Bedanca, ki je spal. Iz hiše je prišla čarovnica in nas malo prestrašila.

Lana: Najprej me je bilo malo strah, ko je čarovnica rekla, da nas bo imela za golaž.

Julija: Na izlet smo se peljali z avtobusom. Sedela sem s Kajo. Čarovnica nas je vse malo prestrašila.

- Sara:** Všeč mi je bila zgodba, kako je nastala Koča pri čarovnici. Zelo lepo je bilo hraniti jelene.
- Filip:** Na izletu smo iskali škrate. Kupil sem si svinčnik, čokolado in sladoled.
- Kaja:** Obiskali smo Kočo pri čarovnici, Jelenov greben in čokoladnico. Všeč mi je bilo, ko je pritekla čarovnica. Kupila sem si čokolado.
- Nik:** Všeč mi je bilo, ko je pritekla čarovnica. Vodič je rekel, da moramo biti tiho, da ne bomo zbudili Bedanca.

Odličen sladoled na Jelenovem grebenu

Na športnem dnevu

Vetrnice se vrtijo

Skupinska lepljenka "Od cveta do olja"

Pripravili učenci 2. a razreda z razredničarko Jožico Zorko

2. b v besedi in sliki

Ne moremo verjeti, kako hitro so minili dnevi in se že bližajo poletne počitnice. Kljub temu smo bili pridni, delovni in otroško nagajivi. Veseli bomo, če si boste pogledali slike in prebrali, kaj smo napisali.

V času velike noči smo si ogledali velikonočno razstavo v domu kulture. Bila nam je zelo lepa in zanimiva,

V četrtek, 9. 6. 2022, smo šli na zaključno ekskurzijo v Ljubljano v živalski vrt.

Zjutraj smo se zbrali pred šolo. Pripeljal se je avtobus. Odpeljal nas je v Ljubljano v živalski vrt. Tam nas je avtobus odložil in sprehodili smo se do morskih levov. Ko smo si jih ogledali, smo šli do restavracije in pojedli malico. Potem smo si ogledali še druge živali, volkove, žirafa, medveda, zebre, kamele, geparda ... Spet je bil čas za malico in sladoled. Potem smo šli do avtobusa, ki nas je varno pripeljal pred šolo. Tam so nas čakali starši. Preživeli smo lep dan.

Izza Škrbec

Nazletu mi je bilo zelo super. Zelo močno sem si želela videti geparda. Želja se mi je uresničila. Zelo sem bila hvaležna, da smo, kljub temu da je deževalo, šli na izlet.

Gabrijela Krepša

Poskrbeli smo tudi za okolsvojeje in počistili okolico šole.

Celo šolsko leto smo bili tudi eko frajerji, saj smo zbirali star papir, zamaške, baterije, tonerje in kartuše. Naredili smo tudi plakat in eko izdelke.

Zbiramo papir

Nekega dne je na šolsko dvorišče pripeljal avto s kontejnerjem za papir. Učenci so v šolo prinesli polno papirja. Naložili so ga v kontejner. Nejcu je veter odpihnil papir. Sošolci in sošolke so mu ga pomagali pobrati. Ko je bil kontejner poln, ga je avto odpeljal.

Lora Fridau

Ob potoku

Družina je šla k potoku. Izdelovali so mlinček. Postavili so ga v vodo. Veseli so bili, ker se je mlinček vrtel. K potoku je pritekel pes in podrl Nejca. Nejc je padel v potok in polomil mlinček. Zelo se je prestrašil. Mamica ga je potolažila. Očka in Nejc sta mlinček popravila. Gaja pa je psa okregala.

Oskar Šilec

Pomlad

Pomlad je moj najljubši letni čas. Začnejo cveteti cvetlice in zeleneti drevesa. Otroci se začnemo veliko igrati zunaj.

Zala Lončarič

In kaj bomo počeli med počitnicami:

Rene: Šel bom na morje, se veliko igral.

Jan: Se bom z bratcem igral, kopal v bazenu.

Arian: Grem na morje in v toplice, doma se bom igral.

Lora: Šla bom na morje, igrala se bom s svojim psičkom.

Kaja: Šla bom v toplice in na morje ter na rojstni dan in poroko.

Gabrijela: Veliko se bom igrala, šla bom na morje in v toplice ter na poroko.

Zala: Igrala se bom, šla bom na morje, kopala se bom v bazenu.

Vito: Šel bom na poroko, šel bom v toplice in na poletne delavnice.

Oskar: Šel bom na morje, doma se bom igral.

Izza: Igrala se bom, šla bom na morje.

Tanaj: Šel bom v Čatež in na morje, igral se bom.

Naravoslovni dan z eko vsebinami

V 3. a oddelku smo ta zadnji naravoslovni dan namenili recikliranju odpadnega materiala. Izdelali smo okrasno posodo iz zavržene pločevinke, marioneto iz odpadne plastenke, vrvice in zamaškov, ter kopitljačka iz kartona.

Naša uspešnost pri delu je opazna na fotografijah.

Prvomajski pohod

Šli smo na prvomajski pohod. Pred začetkom hoje smo se dobro namalicali. Ustavili smo se pri stari hišici. Tam smo si odpočili. Pot smo nadaljevali še eno uro. Ko smo prišli na cilj, smo si spet odpočili. Odrasli so spekli malico na žaru. Otroci smo se lovili, igrali skrivalnice. Družili smo se do večera.

Bilo je super.

Lovro Brunčič, 3. a

Moje prvomajske počitnice

Z družino smo enotedenske počitnice preživel v Termah Olimje. Veliko časa smo namenili kopanju, plavanju in čofotanju v vodi. Nekaj časa smo preživel ob igranju igrice. Kosilo in večerjo smo jedli v hotelski restavraciji. Najrajši sem jedla hot dog.

Najbolj sem uživala v vodi. Takšne počitnice si še želim.

Vita Koren, 3. a

Obisk živalskega vrta

Med počitnicami smo šli v ljubljanski živalski vrt.

Odpravili smo se zjutraj. Šli smo skupaj s prijatelji. Peljali smo se uro in pol. Ko smo prišli v živalski vrt, smo kupili vstopnice. Ogledali smo si različne živali. Ganga se je igrala zunaj. Šimpanzja mama je imela mladiča, ki ga je nosila v naročju. V valilnici so bili piščančki. Pogledat nas je prišel gepard. Morski levi so plavali. Videl sem sovi. Najbolj zanimivi so mi bili mladiči surikate.

Med vračanjem domov smo šli še v McDonald's.

Imeli smo se zelo fino. To je bil zabaven dan.

Jošt Nartnik, 3. a

Plavalni tečaj

Zjutraj me je ati pripeljal pred šolo. S sošolci sem počakal na avtobus. Odpeljali smo se še po 3. b razred v Vitomarce. Potem smo se odpeljali v Bioterme. Tam smo preverili, kako dobro plavamo. Bil sem v prvi skupini. Sprva me je bilo strah. Čez nekaj časa sem plaval.

Bilo je zabavno.

Jošt Nartnik, 3. a

Na plavalnem tečaju smo bili cel teden. Najboljši dan mi je bil petek. Vsaki dan smo se odpeljali z avtobusom iz Cerkvenjaka v Vitomarce. Tam so vstopili še učenci podružnične šole. Odpeljali smo se proti Mali Nedelji. Znanje plavanja smo pokazali v petek pri ocenjevanju. Za malico smo dobili pico. Po malici smo se kopali v reki. Čas pred odhodom domov smo nazadnje porabili za oblačenje in sušenje las. Kupili smo si tudi sladoled. Ko smo ga pojedli, smo se odpeljali proti Cerkvenjaku.

Tinkara Kocuvan, 3. a

V ponedeljek so se nam na avtobusu pridružili še tretješolci iz podružnice. Skupaj smo se odpeljali na plavanje. Na bazenu smo se najprej razdelili v štiri skupine. Vsaka skupina je dobila svojega učitelja plavanja. Bila sem v skupini pri učitelju Mihi. Pohvalil me je in rekel, da sem najboljša.

Drugi dan na plavalnem tečaju je bil podoben prvemu. Po vrnitvi domov, sem šla še na plavanje v terme Ptuj. Ko sem se vrnila domov, sem gledala še risanke. Utrujena sem šla spat.

Leila Alsubaiai, 3. a

30. 5. 2022 smo se odpravili na plavalni tečaj. Zjutraj smo najprej v šoli vzeli malico. Nato smo šli na avtobus. Sedela sem z najboljšo prijateljico. V Biotermah smo si najprej oblekli kopalke. Šli smo do bazenov. Spoznali smo plavalne učitelje. Dodeljena sem bila v skupino kitov. Učili smo se žabico. Po malici smo še plavali. Po končanem tečaju smo se stuširali, obrisali, preoblekli in posušili lase. V vrsti smo odšli na avtobus. V Vitomarcih so izstopili učenci podružnične šole. Tako smo preživeli najboljši dan.

Vita Koren, 3. a

Plavalni tečaj je bil od ponedeljka do petka. Plavali smo v bazenu s toplo vodo in v bazenu z mrzlo vodo. Najboljše je bilo v zunanjem bazenu – reki. Priplavala sem si bronastega delfinčka.

Tia Lulić, 3. a

Za moj rojstni dan smo začeli s plavalnim tečajem. Vsak dan smo se zbrali ob osmi uri pred šolo. Ko je pripeljal avtobus, smo se najprej odpeljali še v Vitomarce. Pot smo nadaljevali proti Biotermam. Tam smo se razdelili v štiri skupine in se učili plavati.

Na kosilo v šolo smo se vrnili do trinajste ure.

Nuša Borko, 3. a

Zadnji dan smo ponovili in utrdili znanje plavanja, ki smo ga dosegli. Nazadnje smo plavali za oceno. Po ocenjevanju smo odšli v zunanji bazen. To je bil najboljši teden.

Lovro Brunčič, 3. a

Če bi iz pipe teklo čokoladno mleko (3. b)

Lucija Hanžel: Nekega dne je iz pipe pritekla nenavadna voda. To ni bila voda, temveč čokoladno mleko. Hotela sem si naliti kozarec vode. A mi je priteklo čokoladno mleko. Mami je umivala perilo, bila je žalostna, ker so bila oblačila umazana. Ati si je nato oblekel srajco, zunaj so ga napadle čebele. Brat in sestra sta komaj umila lonce. Teta se je okopala. Bila je vsa lepljiva, koža in lasje so se ji lepili. Tudi dedek je imel lepljive roke. Babica ni mogla zalivati vrta in rastlin. Lini je bilo slabo. Bil je čokoladen dan.

Bil Anželj: Nekoč se je zgodilo, da je iz pipe začelo teči čokoladno mleko. Vsi smo bili začudeni. Jaz pa sem bil zelo vesel, saj imam čokoladno mleko zelo rad. Če bi pili mleko namesto vode, bi nam bilo slabo. Mama ne bi mogla kuhati juhe in pomiti posode.

Lili Ilešič: Nekoč je živel Jure. Prišel je iz šole in si hotel naliti kozarec vode. Hitro je ugotovil, da ne teče voda, ampak čokoladno mleko. Nato se je razveselil in dobil idejo. Pripravil je kopalnico. Zaradi mleka si mu ni bilo treba umiti zob. Se je pa umil in se zbrisal. Oblekel se je in šel na travo. Začele so ga napadati čebele in mravlje. Jure je povedal mami, ki pa je rekla, da ji ne bo treba kuhati čokoladnega mleka. Juretu je bilo vroče in mama mu je kupila bazen. V bazen je nalila čokoladno mleko, saj vode ni bilo. Jure je bil vesel. Samo se mu je sanjalo. Ko se je zbudil, je preveril pipo.

Matija Lovrenčič: Nekega dne je se zgodil čudež. Miha si je hotel naliti vodo in je bil presenečen. Iz pipe je teklo čokoladno mleko. Bil je vesel in je povedal prijateljem. Vsi prijatelji so prišli k Mihi. Nalil jim je čokoladno mleko in so se šli skrivalnice. Miha si je prinesel 1 liter čokoladnega mleka. Minili sta 2 uri in še vedno niso našli Miha. V skrivališču se je Miha napil čokoladnega mleka. Ko so ga našli, se je Miha domislil, da bi šel nekaj popravljat umivalnik. Ko ga je popravil, je iz pipe spet tekla voda.

Nik Zorec: Nekoč je živel Jure. Ko je pojedel kosilo, si je šel umiti roke. Presenetilo ga je, ko je iz pipe teklo čokoladno mleko. Jure si ni mogel umiti roke, ker bi imel potem lepljive roke. Ko je mama šla umivat posodo, so bili lepljivi krožniki in vilice. Zvečer se je Jure šel umivat in iz pipe je teklo čokoladno mleko. Tuš je bil celi čokoladen. Jure se je jokal, ko je bil čokoladen. Še naslednji dan je Jure bil celi čokoladen in lepljiv. Potem so ga napadle čebele, ose in mravlje. Jure je stekel hitro v hišo. Odločil se je, da se ne bo več tuširal in umival rok. Ni mogel spati, ker se je vse lepilo nanj. Ko se je zbudil, je odprl pipo in iz nje je spet tekla voda.

Oliver Berlak: Nekega dne je se zgodil čudež. Miha si je hotel natočiti kozarec vode, a priteklo je čokoladno mleko. Miha je stekel po prijatelje in rekel: pridite, iz pipe teče čokoladno mleko. In vsi so stekli in si natočili čokoladno mleko. Potem so še pritekli prijatelji iz petega razreda in si natočili čokoladno mleko. Mihi je postalo slabo in je šel domov. Mama mu je masirala trebuh in Miha se je počutil malo bolje. Miha se je prišel spet igrat s prijatelji in je rekel, da čokoladnega mleka ne bo več pil. Potem so se šli igrat skrivalnice in Jure je štel. Miha in Matic sta se tako dobro skrila, da ju niso našli. S seboj sta si vzela čokoladno mleko. Miha se je zlagal, da ne bo več pil čokoladnega mleka in popila sta en liter čokoladnega mleka. Miha je rekel, da mu je slabo in Matic je odgovoril, da njemu tudi. Stekla sta domov in Mihova mama ju je masirala in obljubila sta, da ne bosta več pila čokoladnega mleka.

Rene Rojs: Nekoč je živel fant, ki mu je bilo ime Maj. Nekega večera si je Maj šel umivat telo in zobe. Bil je presenečen! Teklo je čokoladno mleko, a Maj tega prej ni vedel. Misli je celo, da je voda tako dobra, sladka. Danes je šel z atijem k zobozdravniku. Zobozdravnik mu je rekel, da ima tako umazane zobe! Maj je šel jezen v McDonald's in potem še v trgovino s sladkarijami. Prišel je domov z 10kg sladkarij. In tako se je dan končal.

Tim Ilešič: Nekoč sem si hotel natočiti kozarec vode. Potem pa sem bil tako presenečen, saj je nenadoma iz pipe priteklo čokoladno mleko. Potem je začelo teči samo čokoladno mleko. Nič več čiste vode, samo nekaj nezdravega za ljudi. Umivali smo si zobe in zdaj nas zelo bolijo, saj imamo povsod luknje. Hotel sem se stuširati, pa sem bil še bolj umazan kot čist. Hotel sem se kopati v bazenu, ampak je bilo v bazenu čokoladno mleko. Hotel sem si umiti roke, pa so bile čokoladne in odločil sem se, da ne bom več pil čokoladnega mleka.

Valentina Kocuvan: Nekoč je iz pipe začelo teči čokoladno mleko. Jure si je hotel umiti roke, a je iz pipe priteklo čokoladno mleko in je Jure imel lepljive roke. Ni mogel verjeti, da je iz pipe priteklo čokoladno mleko. Potem je šel v bazen, polnega s čokoladnim mlekom. V bazenu je postal cel lepljiv. Takrat se je odločil in je šel na morje po vodo in jo je odpeljal domov.

Zala Černel: Če bi iz pipe priteklo čokoladno mleko, bi bila posoda vsa rjava. Če bi se tuširali z njim, bi bili rjavi. Zobje bi bili rjavo črni in bi zobozdravnik rekel, kako črne zobe imaš in da ti bodo izpadli zaradi sladke pijače. Solato bi umivali z njim, bazen bi bil ves rjav zaradi čokoladnega mleka in ko bi stopil z njega, bi te napadale čebele, mravlje, ose in čmrlji. Če ne bi pila vode bi umrla.

Maj Kokol: Zjutraj sem se zbudil in si hotel naliti kozarec vode. Iz pipe je priteklo čokoladno mleko. Bil se zelo presenečen. Napil sem se čokoladnega mleka, da mi je bilo zelo slabo. Potem sem šel ven in v hipu so me napadle žuželke. Nato je bilo kosilo in čokoladna juha. Mami sem rekel, da že imam dovolj te čokolade. Potem sem se šel umivat in spet je priteklo čokoladno mleko.

Lana Lozinšek: Nekoč je iz pipe teklo čokoladno mleko. Izvedela sem nekega dne, ko sem hotela piti vodo. Ko sem odprla pipo, je naenkrat iz pipe teklo čokoladno mleko. Ko sem se šla umivat, sem mislila, da teče voda, pa ni. Zvečer sem šla spat in naenkrat so me prišle napadat mravlje. Zjutraj me je vse srbelo, ker so me ponoči popokale še druge žuželke. Hotela sem se kopati. Ko sem odprla pipo, je iz nje teklo čokoladno mleko in sem rekla, se mi je kar zdelo. Zjutraj sem si umila zobe, ampak je iz pipe teklo, saj veste kaj, čokoladno mleko. Obljubila sem si, da ne bom več pila čokoladnega mleka.

Julijan Berlak: Nekoč se je Jure odločil, da bo natočil vodo v bazen in pazi! Ooo, priteklo je čokoladno mleko. Jure je bil čisto zmeden. Odločil se je, da si bo naredil juho. Vzel je lonec in odprl pipo. In?! Jure ni mogel jesti kosila, ker ni bilo vode. Odločil se je, da bo jedel kruh. Potem se je najedel in šel ven igrat nogomet. Potem se je bližal večer in Jure je šel v hišo, se je oblekel v pižamo in potem si je šel umiti zob. Odprl je pipo, ooo! In tudi tu je teklo čokoladno mleko. Ni si mogel umiti zobe. Raje je šel spat.

Plavalni tečaj, 3. b

Bil Anželj: Všeč mi je bilo, da sem znal plavati. Plavali smo lahko tudi v zunanjih bazenih in na koncu smo si lahko kupili lučko. Ko sošolec ni imel denarja za sladoled, sem mu posodil.

Valentina Kocuvan: Všeč mi je bilo, ko smo plavali žabico, ko smo delali puščico in ko smo potopili glavo. Pri kravlu mi je bilo všeč, ko smo plavali na hrbtu. Na koncu smo lahko šli v reko.

Lana Lozinšek: Najbolj mi je bilo všeč, ko smo plavali zunaj in ko smo se v petek vsi skupaj igrali. Ni mi bilo všeč, da nismo imeli več odmora. Zabavno mi je bilo, ko smo se potapljali in tunkali. Najtežje mi je bilo plavati pod vodo kravl. Na plavalnem tečaju sem uživala.

Nik Zorec: Učiteljica me je pohvalila, ko sem dobro plaval. Bilo me je strah, če bom potonil. Na avtobusu sem lahko sedel zraven Reneja in na koncu plavalnega tečaja, smo jedli lučke.

Rene Rojs: Na plavalnem tečaju smo se imeli zelo, zelo fajn. Prvi dan so nas preizkusili in nas razdelili v tri skupine. Zabavno mi je bilo, ko je sošolec porinil sošolca v mrzli bazen.

Oliver Berlak: Najbolj zabavno je mi je bilo, ko je naša učiteljica v vodo metala igrače, mi pa smo jih morali pod vodo poiskati. Všeč mi je tudi bilo, ko smo v olimpijskem bazenu plavali žabico. Ko je sošolec sedel na robu bazena, sem ga potisnil v bazen.

Maj Kokol: Ker še nisem znal dobro plavati, sem se počutil slabo. Sedaj že plavam odlično. Na plavalnem tečaju je bilo fajn, saj sem se lahko pogovarjal s prijatelji iz Cerkevjenjaka.

Lili Ilešič: Meni je bilo všeč, ko smo v bazenu imeli prosti čas in ko smo šli ven v reko. V majhnem bazenu smo lahko skakali in si naredili vrtnec. Plavala sem žabico, kravl in hrbtno. Na koncu smo si lahko kupili sladoled.

Tim Ilešič: Všeč mi je bilo, ko smo se učili plavati in potapljati. Zunaj v divji reki je bilo super. Ni mi bilo všeč, ko so me z vodo škropili. V bazen smo lahko tudi skakali. Enkrat sem hodil preblizu roba bazena in sem »not čvokno«.

Lucija Hanžel: Bila sem na plavalnem tečaju. Najraje sem plavala v zunanjih bazenih. Najlažje mi je bilo plavati hrbtno in prsno. Težje mi je bilo plavati kravl. Rada sem skakala v bazene. Imela sem se odlično.

Julijan Berlak: Na plavalnem tečaju je bilo fajn.

Zala Černel: Meni je bilo všeč, ko sva se v skupini s prijateljico igrali. Všeč mi je bilo, ko smo vsi otroci

naredili v bazenu vrtinec. Bilo mi je všeč, ko me je učiteljica szpodbujala. Šli smo tudi ven, kjer sem se v bazenu igrala s sošolko in z učiteljem plavali v reki.

Matija Lovrenčič: Bilo mi je zelo všeč. Najbolj pa, ko smo plavali 10 minut brez počitka. Ko smo šli ven in lahko skakali v bazen ... to je bilo super!

Grdo gledam naše nebo

Grdo gledam naše nebo,
iz njega prav nič ne bo,
še dež ni padel na Zemljo.

Narava potrebuje vodo,
ker vse je tako suho,
zato si želim močno,
da dež pade na Zemljo
in prav vsem bo lepo.

Aleksija Perša, 4. a

Muca Mina

Moja muca Mina je stara tri leta. Še nikoli se ni razmnoževala, ker je sterilizirana.

Je manjše velikosti, njena glava ima tri barve – črno, rjavo in belo, trebuh pokriva bela dlaka. Njen hrbet je črne in rjave barve. Ima majhen smrček in velike oči. Tačke so bele barve, na njih pa ostri kremplji. Ima zelo hitre tačke, s katerimi lovi plen, najpogosteje miši. Prehranjuje se tudi z briketi, konzervami, mesom in klobasami. Pije mleko in vodo. Mina je najraje v svoji mačji hišici ali na postelji. Rada je zunaj ali pa hodi po celi hiši. Ko slišim njeno mijavkanje ali predenje, vem, da bi se rada pocartala. Spada v družino mačk. Njihova življenjska doba je od dvanajst do osemnajst let.

Aleksija Perša, 4. a

Plavalni tečaj

Že navsezgodaj zjutraj smo se s sošolci zbrali pred šolo. V kuhinjo smo odšli po malico in si jo dali v nahrbtnik. Zunaj smo počakali, da je pripeljal avtobus. Ko je prispel, smo vstopili in se odpeljali do Vitomarcev. Tam so se nam pridružili novi učenci iz 4. c. Z njimi smo se odpeljali do Malih Moravcev. Ko smo prišli, smo stekli do prostora, v katerem smo si oblekli kopalke. Ko smo se preoblekli, smo šli pod tuš in stekli v bazen, v katerem smo počakali, da nam predstavijo učitelje plavanja. Prvi dan smo se učili pravilno plavati žabico. V torek smo to, kar smo se naučili, ponavljali. V sredo pa smo že skakali na glavo. Najprej smo sedeli, potem počepnili in potem že stali. Naslednji dan pa smo se z učiteljem učili kravl. Nato smo celi dan ponavljali, kar smo se v teh štirih dneh naučili. V petek so nas že ocenjevali. Plavali smo žabico, kravl in še skočili na glavo. S tem smo plavalni teden končali. Šli smo se preobleč in se z avtobusom odpeljali nazaj v šolo.

Aleksija Perša, 4. a

Medved

Medved živi v gozdu na jugu Slovenije. Telo ima veliko, močno in čokato. Na glavi ima zaokrožena ušesa in majhne oči. Ima močne noge s petimi prsti. Njegov rep je kratek in je skrit v kožuho. Prehranjuje se z rastlinami, gozdnimi plodovi, žuželkami, ribami, medom. Medvedka skoti do tri mladiče, ki so goli, slepi in gluhi. Je zavarovana žival.

Tai Štrucl, 4. a

Daljiniec

Nekega dne je mama gledala televizijo. Hotela je prestaviti program, a daljiniec je oživel. Mama se je prestrašila. Daljiniec je zbežal iz dnevne sobe. Skril se je v mojo sobo, v predal. Tiho je začel brskati po mojih stvareh. V zvezkih sem zagledal nagajive besede in vsa peresnica je bila razmetana. Iskal sem ga, vendar ga nisem našel. Naenkrat sem zagledal dva živa daljinca, ki sta se igrala. Zagledala sta me in pri priči zbežala iz sobe. Lovil sem ju po celem stanovanju, a bila sta prehitra in skočila skozi okno. Nikoli več ju nisem videl.

Anže Košnik, 4. a

Krotenje vode

Nekoč pred davnimi časi so obstajali krotilci vode. Obstajali so zaradi ene kapljice iz morja. Preden so ljudje krotili vodo, so vedno opazovali Luno. Videli so, kako Luna dviguje in znižuje morsk gladino in se tega naučili sami. Vsi krotilci vode so živeli ob vodi. Imeli so kralja in kraljico, ki sta dobila hčer po imeni Juel. Ime je dobila po Luni. Ko se je narodila ni bila zdrava. Zdravilke v vodnem plemenu so delale vse, kar so lahko, a jim ni uspelo. Rekle so, da bo umrla. Zato sta kraj in kraljica prosila duhove Lune, ki so rekli, naj jo položijo v vodo, k čarobni kapljici. Njena starša sta to naredila. Položila sta jo v vodo in Juel je dobila bele lase. Odprla je oči. Vodna kapljica ji je dala del svojega življenja.

Neža Šamperl, 4. a

Domišljajska roža, Neža Šamperl, 4. a

Iz raziskovalne knjižice učencev 4. b: Voda

Oda vodi

Voda se pri izviru rodi,
od tam se ji v dolino mudi.
Nato vse hitreje teče in šumlja,
v soncu se blešči, kot da je iz zlata.

Čista voda je bogastvo Zemlje,
človek si jo za svojo jemlje.
Vsa morja, reke in potoki,
podobni so življenjski poti.

Voda je mogočna in močna.
Mogočno pogasi ogenj,
saj je močna kot povodenj.

Mihael Žmavc, 4. b

Ravnaje z vodo v preteklosti

Nekoč so z vodo ravnali preudarno, saj so za svoje potrebe izkopali vodnjake in lovilce deževnice (mlake). Pitne vode je bilo v naših krajih dovolj, le da so bili nekateri studenci težje dostopni. Z vodo so varčevali tako, da so živino napajali v potokih, oblačila in večje posode so prali v mlakah ali v potokih. Za gospodinjstvo so uporabljali vodo iz studenca.

Lina Antonič, 4. b

Luba vodica

V Andrencih najdemo izvir vode, ki po pričanju prednikov ni nikoli usahnil, tudi v največjih sušnih obdobjih ne. Zaradi tega so mu domačini dali ime luba vodica, ki se je ohranilo vse do danes. Nekoč je ob izviru stalo tudi naselje, ki pa naj bi bilo v hudem potresu uničeno. Od takrat ni v bližini lube vodice nihče več postavil hiše, voda pa tam še vedno izvira.

Vid Omulec, 4. b

Ko odrastem, bom gozdar

Kadar razmišljam o tem, kar želim postati, najprej pomislim na to, da bi bil gozdar. Ko sem bil mlajši, sem iz okna svoje sobe opazoval gozdarja, ki je v gozdu podiral drevo. To drevo je bilo že nekaj časa označeno z rdečo barvo. Označijo tista drevesa, kjer je gostota rasti prevelika ali pa je okuženo s kakšnim zajedalcem, kot je lubadar. Lubadar se razmnoži tik pod drevesno skorjo in tako uničuje rast dreves. Najpogosteje prizadene iglavce.

Pri delu v gozdu moraš biti zelo previden, saj je to delo zelo nevarno. Znati je treba varno in pravilno uporabljati različne žage, traktorske priključke kot so vitli, klešče, dvigala, gozdarske prikolice, cepilce drv ... Zelo pomembna je zaščitna obleka, čelada, očala, obutev, žično pletene rokavice in hlače, ki preprečujejo ureznine.

Rad bi skrbel za naše gozdove, saj bi s tem prispeval k čistejšemu zraku našega planeta.

Mihael Žmavc, 4. b

Ko odrastem, bom fizioterapevtka

Prvič sem se s poklicem fizioterapevtke поблиže srečala lansko leto, ko sem morala zaradi težav s hrbtenico na terapije k fizioterapevtu. Delo, ki ga je opravljala fizioterapevtka, mi je postalo zanimivo in tudi jaz si želim pomagati ljudem na takšen način.

O poklicu fizioterapevtke sem nato veliko raziskovala na internetu. Ugotovila sem, da pomaga vzdrževati in izboljšati zmogljivost zdravim in bolnim ljudem. Pri svojem delu uporablja različne rekvizite, inštrumente, aparate, mazila in sredstva za ogrevanje ter ohlajevanje. Fizioterapevt lahko svoje delo opravlja v zdravstvenih zavodih, zdraviliščih, športnih društvih in še v nekaterih drugih ustanovah.

Vem, da če želim postati fizioterapevtka, se moram pridno učiti. Po osnovni šoli še moram najprej končati srednjo šolo in se nato vpisati na študij fizioterapije. Kje točno bom nato delala, še ne vem.

Stella Horvat, 4. b

Iz raziskovalne knjižice učencev: Preteklost

Pisalo se je leto 1979. Čas, ko sem opravil poklic in začel iskati službo. Pot me je zanesla na Goriško. Tam sem se zaposlil kot izdelovalec keramike ter opravljal druga priložnostna dela. Kot mladinec sem bil aktiven v delovnih brigadah in delovnih akcijah. Brigade so nagrajevale zaslužne posameznike z značko udarnik. Odlikovan sem bil s tem redom. Kot večina takratne mladine, sem stremel k napredku in idejam socializma. Bil sem na kongresu mladine Slovenije in opravljal službo tehnične varnosti. Na zabave smo hodili na koncerte rokerskih skupin iz tujine. To je del zgodbe, preživete v obdobju časa stare države Jugoslavije.

Lina Antonič in Stella Horvat, 4. b

Vsakdanjik otrok nekoč in danes

Babi mi je pripovedovala o svojem otroštvu. V hiši niso imeli vodovoda, ampak so morali hoditi po vodo do vodnjaka po hribu navzdol. Vodo so uporabljali za pitje, kuhanje, umivanje in pranje ter za živali. Kravo so vodili do mlake, da se je tam napila. Neki dan je babi gnala kravo do mlake, vendar ta ni hotela piti. Odšli sta domov, kjer ji je babi vseeno ponudila vodo in krava je popila dve vedri vode. Babi je bila žalostna, saj je morala po svežo vodo k vodnjaku. Večkrat se ji je tudi zgodilo, da je malo pred domom vodo polila in je morala do vodnjaka še enkrat.

Svit Turnšek, 4. b

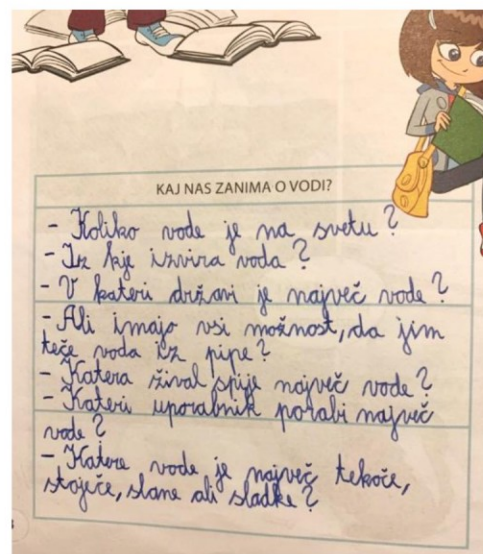
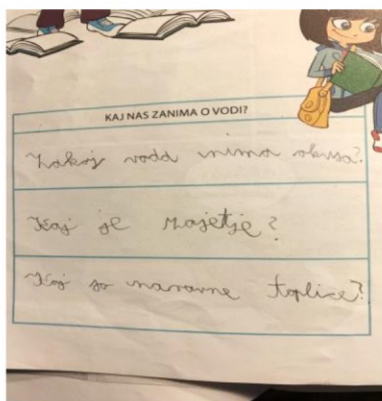
Ko je moja babica obiskovala osnovno šolo, je imela zelo malo prostega časa. Preden je odšla v šolo, je morala gnati živino na pašo. V šolo je šla peš, ponavadi bosa. Po pouku jo je doma čakalo kosilo, nato je morala pomagati pri delu na kmetiji. Tudi popoldne je pasla živino, domačo nalogo je napisala kar na pašniku. Igre so si otroci sproti izmišljevali. Babica je zelo rada pela, predvsem ljudske pesmi, ki jih je slišala od svoje mame.

Vid Omulec, 4. b

Projektno delo v 4. c razredu - voda

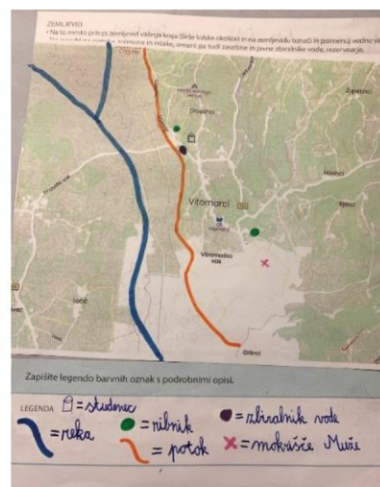
Pri predmetu naravoslovje in tehnika, smo imeli projekt Voda. Najprej smo zapisali to, kar o vodi že vemo. Da je brez barve in okusa, je odlično topilo, je v treh agregatnih stanjih, je pomembna za vsa živa bitja, je lahko tekoča, stoječa, slana, sladka, našli smo uporabnike vode ...

Nato smo si zastavili vprašanje, kaj nas zanima o vodi?

Raziskali smo vodne vire v svojem kraju, merili smo temperaturo in bistrost vode, vodne vire smo označili na zemljevidu

Našli smo naslednje vodne vire: reka Pesnica, potok Brnca, mokrišče Muže, ribnik pri Ploju, vodnjaki, korita z vodo za živino.

Učenci so opravili intervju z babicami in dedki Intervju

Kako ste si hodili po vodo?

Po vodo smo hodili v mlako ali studenec.

Kako ste se umivali?

Poleti smo se umivali ob potoku, pozimi pa v kadi.

Ali ste imeli vodo?

Mi smo imeli vodo, ker smo imeli svoj studenec.

Ste hodili v toplice?

Ne.

Emu Kocuvan, 4. c

Intervju z dedkom

Kaj misliš o čistoči vode danes in nekoč?

Nekoč je bila voda lepa, biserna in čista.

Ali ste nekoč pili vodo iz plastenke?

Nekoč nismo pili vode iz plastenke, ampak iz lončene ali kovinske, nerjaveče posode.

Ali ste imeli svoj studenec? Opiši ga!

Da, imeli smo svoj studenec. Studenec je bil zidan iz peščenega kamna, nahajal se je v zelenici. V njem je bilo zagotovo 2 m vode. Vodo iz njega smo zajemali s pocinkanim vedrom.

Ali ste imeli vodovod?

Vodovoda nismo imeli, vodo smo nosili v pocinkani vedri.

Ali ste imeli v hiši stranišče in kopalnico?

Ne, nismo imeli ne stranišča in ne kopalnice.

Je bila voda bolj cenjena kot danes?

Seveda, vodo smo bolj cenili kot danes.

Ali ste imeli pred hišo bazen?

Pred hišo nismo imeli bazena. Otroci smo se poleti kopali v bližnjem potoku Brnca.

Ali ste varčevali z vodo?

Z vodo nismo varčevali, bilo je je v izobilju v bližnjem potoku.

Ali ste imeli vedno pitno vodo?

Voda je bila vedno pitna.

Ali je bila voda čistejša kot danes? Zakaj?

Voda je bila čistejša kot danes, ker ni bilo take onesnaženosti okolja kot danes.

Sanja Simonič, 4. c

Prigoda dedka

Ob intervjuju mi je dedek povedal zgodbo, kaj se je zgodilo, ko je bil star 4 leta. Z njegovo mamo sta okopavala vrt, ker je bil nepazljiv, je padel v studenec. Na srečo je mama to videla in ga rešila iz vodnjaka. Na srečo se je dobro končalo.

Sanja Simonič, 4. c

Intervju z dedkom in babico

Od katerega leta ste imeli vodo v hiši?

Dedi: V hiši imamo vodo od leta 1918.

Babica: Od leta 1978 smo imeli vodo v hiši, tega leta sva se z dedijem poročila.

Od kod ste vodo prinašali v hišo?

Babica: Vodo smo uporabljali iz dveh izvirov. Spodnji je bil za hišo, zgornji pa za živali. Poleti so živali hodile same pit v zajetje, pozimi pa smo vodo nosili v hlev.

Ste v mladosti imeli pred hišo bazen?

Dedi: V naših časih sploh nismo vedeli, kaj pomeni beseda bazen.

Alja Vogrin, 4. c

Prigoda babice

Ko je bila moja babica majhna, so otroci hodili po vodo k vaškemu studencu. Vodo so uporabljali za umivanje, kuhanje in za živino. To so počeli vsak dan. Velikokrat se jim je pri tem zgodila kakšna nezgoda. Babica je večkrat skoraj na koncu poti razlila vso vodo. Tako je morala znova do studenca, da je napolnila vedra, saj brez vode ni smela priti domov.

Vanessa Čuš, 4. c

Vtisi učencev ob zaključku projekta Voda

V mesecu marcu smo se v šoli lotili projekta Voda. Tema pogovora je bila o vodnih virih v naši občini. Izvedeli smo, da je 22. marec svetovni dan voda. Naredili smo si zapiske, kaj že vemo in si postavili vprašanja, kaj želimo še o njej izvedeti. Raziskovala sem vodne vire v bližini doma, zanimivosti sem zapisovala in fotografirala. Na zemljevidu naše občine sem označila vodne vire in povprašala babico in dedija, kako je bilo z vodo doma, ko sta odraščala. Odgovori so bili zanimivi, a hkrati žalostni. Prilepila sem naslov in krajši članek z interneta, ki govori o vodnih virih. V šoli smo napisali pesem o vodi, doma pa sem sama napisala anekdoto o vodnih virih. Zanimivo mi je bilo merjenje temperature vode v naravi in opazovanje žuželk na vodi. Prilepila sem zloženko o proizvodnji TBP, ki je v Lenartu. Zadnji intervju sem imela z dedijem o gnojenju polj in njiv. V šoli smo naredili poizkus (olje, voda, oglje) in ugotovitve zabeležili.

Alja Vogrin, 4. c

Pri projektu voda sem raziskovala veliko stvari o vodi. Najprej sem napisala, kaj že vem o vodi in kaj me o vodi še zanima. Nato sem v knjižico na ustrezno mesto prilepila fotografijo sebe ob potoku in zraven napisala, kaj počnem. Od učiteljice smo dobili zemljevid, na katerega sem označila vodne vire v naši občini in zapisala legendo. Naredila sem tudi intervju s svojo babico. Spraševala sem jo, kako so ravnali z vodo v preteklosti. Najbolj mi je bilo všeč, ko sem merila temperaturo vode, rada sem brskala po spletu in tako našla tudi anekdoto o vodnih virih v domačem kraju. Všeč mi je bilo, ko sem risala graf za prikaz temperature vode.

Vanesa Čuš, 4. c

Najprej sem zapisala, kaj me zanima o vodi in kaj že vem o vodi. Nato sem nalepila fotografijo sebe in zapisala, kaj bom delala v projektu. Obiskala sem vodne vire, napravila fotografije in izdelala knjižico Utrinki raziskovanja. Na zemljevidu sem označila vodne vire, ki sem jih napisala spodaj v legendi. Poiskala sem dogodke, ki se dogajajo v našem kraju. Najbolj mi je bil zanimiv intervju z dedkom, ki mi je povedal marsikaj zanimivega. Skupaj s sestro in mamo smo obiskale vodne vire v Vitomarcih. Napravila sem fotografije, ki sem jih nalepila v knjižico Voda. Pobrskala sem po internetu in našla raznolike članke o vodi. V šoli smo skupaj napisali pesmico o vodi z naslovom Oda, o dobrini naši vodi. Izmisliła sem si zgodbo o vodnih virih. Zelo zanimiva je bila naloga z merjenjem temperature vode. Presenečeno sem ugotovila, da je voda onesnažena. Narisala sem logotip TBP podjetja in izdelala knjižico predstavitev projekta. Napravila sem tudi intervju s kmetom. Dodala sem porabnike vode v našem kraju. V šoli smo izvedli poskus, ki mi je bil zanimiv. Napisali smo tudi ugotovitve poskusa. Na koncu bi rada dodala, da mi je bil cel projekt zelo zanimiv, poučen in zabaven.

Sanja Simonič, 4. c

V knjižici Voda smo morali najprej napisati, kaj vemo o vodi in kaj bi radi še izvedeli. Nalepili smo zemljevid in mu naredili legendo o vodnih virih v naši občini. Nalepila sem sličico tovarne TBP, postavila nekaj vprašanj kmetu o onesnaževanju vode z gnojenjem. Zanimivo mi je bilo, ko smo morali štiri dni trikrat po pet minut meriti temperaturo vode. Izvedli smo poizkus z vodo, ogljem in oljem in napisali ugotovitve. Opravila sem intervju z dedkom in babico. Morali smo napisati vprašanja zanje. Naredili smo miselni vzorec o vodi, z naslovom Porabniki vode v našem kraju. V projektu sem rada sodelovala.

Ema Kocuvan, 4. c

Projekt preteklost v 4. c razredu

Letos smo se pri družbi ukvarjali s projektom Preteklost. Učenci so raziskovali svoj domači kraj, dogodke iz preteklosti, predstavili so časovni trak svojega domačega kraja, predstavili stare predmete, opisovali stare fotografije, povprašali babice, dedke o tem, kako so oni preživljali otroštvo, katere igre so se igrali, spoznali so oblačila in obutev nekoč, raziskali šolstvo v domačem kraju ter raziskali, kaj so nekoč kuhali. V nadaljevanju predstavljam nekaj utrinkov.

Urška Kostanjevec

Šolstvo v času babice in dedka

Babica in dedek sta mi pripovedovala, kako sta živela in preživljala svoje otroštvo. Morala sta veliko delati na polju, pobirati jabolka, okopavati. Svojega prostega časa sta imela zelo malo, največkrat v nedeljo. Jedla sta mleko, koruzne žgance, kruh ... Meso so jedli samo ob praznikih. V šolo sta hodila peš. Učili so se brati, pisati in računati. Poleti sta v šolo hodila bosa. Čevlje sta imela samo jeseni in pozimi. Igrala sta se različne igre, zemljo krast, zibala sta se na gugalnici, lovila sta se in igrala skrivalnice. Povedala sta, da za učenje nista imela veliko časa, saj sta morala veliko delati na domačiji.

Mai Vršič, 4. c

Božič nekoč

Nekoč so božič praznovali zelo skromno. Pred praznikom so gospodinje pekle orehove, pehtranove in makove potice in medenjake. Na sveti večer so se zbrale družine in postavile jaslice, ki so jih izdelali iz papirja. Okrasili so drevo, na katero so obesili drobna jabolka, orehe, domače kekse in bombone. Potem so se praznično oblekli in vzeli bakle in jih namočili v smolo ter se odpravili k polnočnici. Na poti so prepevali božične pesmi, otroci pa so se zabavali na snegu. Za božični zajtrk so imeli kruh in čaj, za kosilo so imeli meso. Za Štefana pa so družine obiskale sorodnike in prijatelje.

Mai Vršič, 4. c

Intervju z dedkom

Kaj ste počeli, ko ste bili toliko stari, kot smo mi?

Ko sem bil toliko star kot sedaj ti, sem delal različna kmečka opravila, delali smo vse ročno, ker ni bilo strojev.

Kako je potekal naš vsakdanjik?

Naš vsakdanjik je potekal tako: Zjutraj sem zgodaj vstal, v hlevu nahranil živali, se preoblekel ali pa sploh ne, na travniku sem ročno kosil travo, obračal in tudi okopaval njivo, odvisno od letnega časa. Pozimi sem v hlevu urejal konje in čistil opremo.

Koliko prostega časa ste imeli?

Prostega časa je bilo zelo malo, ker je bilo veliko dela. V prostem času smo se družili s prijatelji in sosedi.

Katere igre ste se igrali?

Igrali smo se slepe miši, pozimi smo se vozili z vrečami, napolnjenimi s slamo.

Katere pesmi ste poslušali?

Poslušali smo pesmi na gramofon, večinoma od Lojzeta Slaka.

Katera je bila vaša najljubša knjiga?

Hmm, najljubše knjige ni bilo, ker ni bilo časa zanjo.

Kako je bilo v šoli?

V šoli je bilo zelo strogo, tudi palica je prišla v poštev, če sem bil poreden.

Alja Vogrin, 4. c

Intervju z babico

Kaj ste počeli, ko ste bili toliko stari, kot smo mi?

Ko sem bila tvojih let, sem morala pomagati pri kmečkih opravilih. Napasti sem morala krave, počistiti hlev ...

Kako je potekal naš vsakdanjik?

Vstajala sem zgodaj zjutraj. Ko smo se skupaj s starši nazajtrkovali, sem se odpravila peš v šolo. V šoli smo imeli zelo stroge učitelje. V kolikor nismo pridno sodelovali, smo bili kaznovani s tepežem. Po končanem pouku je bilo potrebno najprej opraviti različna opravila. Učila sem se med tem, ko sem pasla živino. Po končanem delu je sledila večerja, umivanje v plastični posodi in spat brez televizije.

Koliko prostega časa ste imeli?

Prostega časa skoraj ni bilo, če pa že, največ kako uro sredi dneva, v vročini, ko je mama kuhala. V prostem času smo se otroci igrali različne igre. Igrali smo se med dvema ognjema, fuč, skakali gomitvist, izdelovali hišo iz slaka.

Katere pesmi ste poslušali?

Poslušali smo Avsenikove in Slakove pesmi ter jih tudi peli.

Katera je bila vaša najljubša knjiga?

Moja najljubša knjiga je bila Rdeča kapica, ki sem jo dobila od botre iz Maribora za Miklavža.

Kako je bilo v šoli?

Zelo rada sem hodila v šolo, čeprav sem dobila packo zaradi nepravilnega izračuna.

Sanja Simonič, 4. c

Intervju s starimi starši

Kaj ste počeli, ko ste bili stari toliko, kot smo danes mi?

Ko smo bili toliko stari kot vi, smo pomagali delati na kmetiji.

Kako je potekal vaš vsakdanjik?

Naš vsakdanjik je potekal tako, da ko smo se zbudili, smo se preoblekli ali pa tudi ne, pripravili na šolo, napasli živino in šli v šolo. Ko smo prišli iz šole, smo pomagali doma.

Koliko prostega časa ste imeli?

Prostega časa smo imeli zelo malo. Takrat smo se igrali slepe miši, lovili smo se in metali frnikole.

Kako je bilo v šoli?

V šoli je bilo zelo strogo, moral si se držati pravil.

Vanesa Čuš, 4. c

Noč knjige s kamišibajem

Pridružili smo se mednarodnemu projektu Noč knjige, popoldne je bilo namenjeno učencem 1., 2. in 3. razreda in učencem pripovedovalcem iz višjih razredov.

Dogodek je bil posvečen pripovedovanju s kamišibajem, pripovedovanju so sledile ustvarjalne delavnice (izdelava knjižnih kazalk, bralnih opomnikov, branje starejših otrok mlajšim).

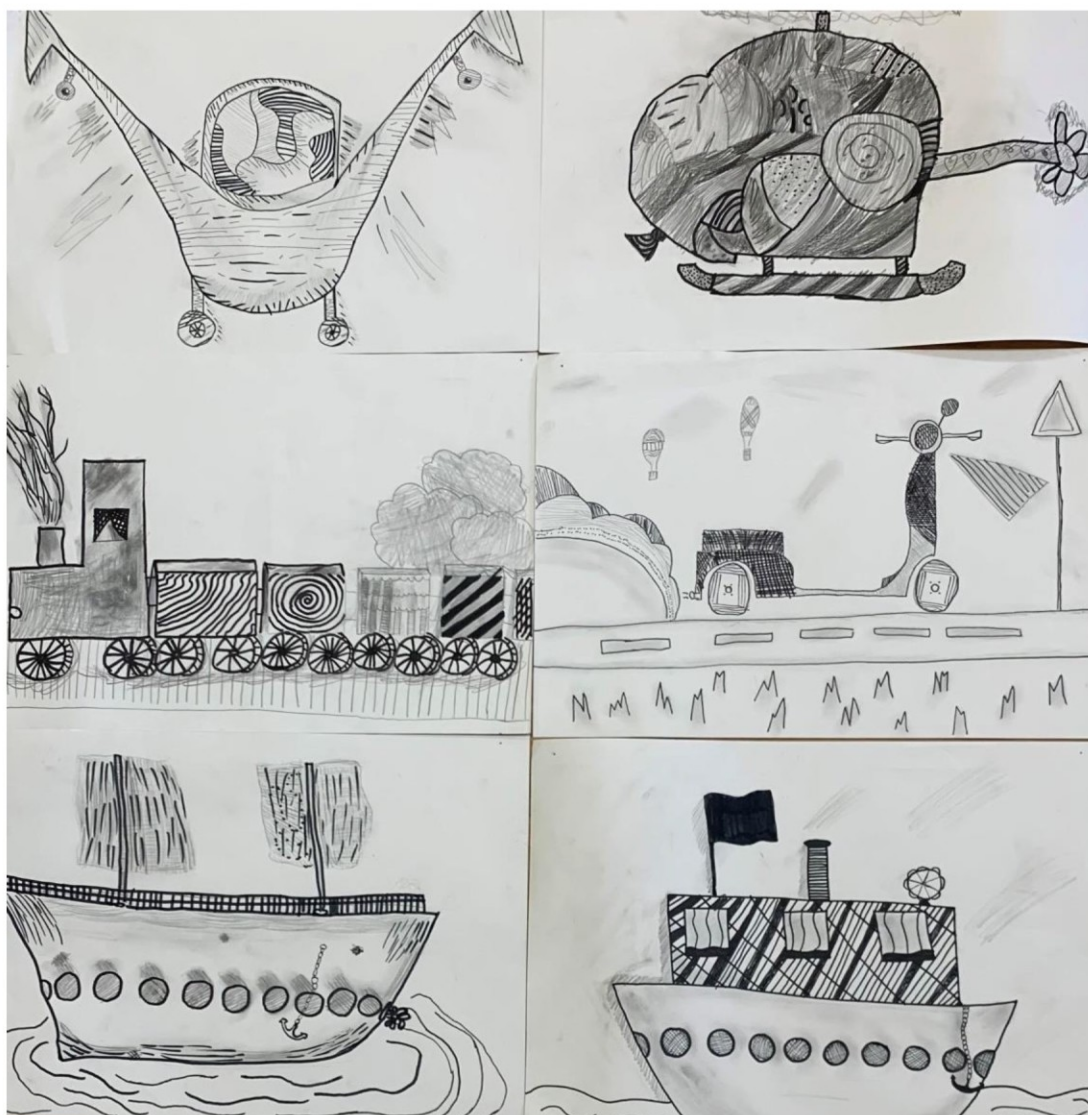
Na koncu smo se sladkali s palačinkami.

Dogodka se je udeležilo 61 otrok, 12 učiteljic in trije gostje s kamišibaji.

Jožica Vršič Novoselnik, učiteljica

Likovno ustvarjanje v 4. c razredu

Hiše iz kartona

Učenci 4. c, mentorica: Urška Kostanjevec

Literarni in ustvarjalni utrinki iz 5. a

Drsanje z razredom

Zjutraj, ob 8. uri, smo se sošolci zbrali pred šolo. Vsi smo se veselili športnega dne.

V nahrbtnike smo dali sendviče, vodo in prigrizke ter odšli na avtobusno postajo. Bili vznemirjeni in komaj smo čakali, da nas avtobus odpelje proti drsališču. Med prevozom je bilo na avtobusu zelo živahno. Sedela sem zraven svoje sošolke. Z nami so bili tudi učenci iz 6. a

Ko smo prispeli do drsališča, smo se najedli, preoblekli v kombinezone in obuli drsalke, ki smo si jih izposodili na drsališču. Zatem smo se podali na led in začeli drsati. Meni je šlo kar dobro, saj sem pred tem že drsala, pa tudi rolam kar pogosto v svojem prostem času. Kljub temu sem dvakrat nerodno padla, vendar se mi ni nič zgodilo. Pri drsanju sem pomagala tudi svoji sošolki. Po drsanju smo se odpravili še na travnato igrišče, kjer smo igrali med dvema ognjema, nogomet in petelinčke. Bilo je vznemirljivo.

Ob koncu športnega dne nas je avtobus odpeljal nazaj proti domačemu kraju, kjer smo v šoli imeli še kosilo, nato pa smo odšli domov. Ko bi le bili vsi dnevi v šoli takšni!

Eva Breznik, 5. a

Predjamski grad

Bilo je v petek zvečer. Z družino smo sedeli na kavču in se pogovarjali, kaj bomo počeli jutri. Kar naenkrat je mami padla ideja, da bi šli na izlet. Gremo v Postojno, je rekel oče.

Super-zmenjeno!

V soboto smo zgodaj vstali, spakirali najnujnejše stvari in že smo bili na poti. Ob 9.00 smo prispeli v Postojno, hitro kupili vstopnice in že smo se peljali z vlakcem po Postojnski jami. Bilo je čudovito. Gremo še v Predjamski grad, je predlagala mami. Po nekaj kilometrih vožnje z avtomobilom se je pred nami pričaral čudovit razgled. Bil je velik grad, zgrajen v mogočno skalo. Vstopili smo in že sem občudovala njegove lepote in grozote: lepe sobane, kuhinjo, jedilnico, sodno dvorano, kapelico pa tudi ječo, mučilnico, orožarno in odprtine, v katere so zazidali žive ljudi. Prvi del gradu je zgrajen v jami med skalovjem, ki je bila odlična zaščita pred sovražniki, z naravnimi okni v skali. Bilo je zelo impresivno!

Ob 17.00 se je začelo temniti in morali smo zaključiti ogled. Bilo je resnično čudovito. Prijetno utrujena sem sedla v avto in med vožnjo domov zaspala.

Alja Hanžel, 5. a

Prvič igral golf

Bil je lep sončen dan in z bratom sva bila pri dedku. Odločili smo se, da gremo igrati golf.

Prispeli smo na igrišče, nakar je brat pogledal vremensko napoved, ki je kazala, da bo deževalo. Kljub slabi vremenski napovedi smo se odločili, da bomo igrali golf. Kupili smo karte, pijačo in šli igrati. Na začetku sem bil prvi, nato pa z vsako luknjo slabši. Nakar je pri 15. luknji začel padati dež. No, saj smo bili že preko polovice, zato smo vseeno igrali do konca, kljub temu da je deževalo. Bili smo pri zadnji luknji, ko je nehal padati dež. Po koncu igre smo šli na pomfri in hamburger.

Vrnili smo se domov in takoj sem dal babici list s številom udarcev, da jih je ona seštela, ker je dobra v matematiki. Babica je izračunala rezultate in tako je brat bil prvi, dedek drugi, jaz pa zadnji. Kljub porazu sem bil vesel, saj sem prvič igral golf in mi je igra šla kar dobro.

Naučil sem se, da zmaga ne šteje vsega, ampak največ šteje pri igri zabava. Ta dan mi je bil posebej všeč, ker sem se naučil igrati golf in ker smo se družili.

Aljaž Kozar, 5. a

Na morju

Nestrpno sem čakala dan, ko bomo odšli na morje. Vse sem že imela spakirano in pripravljena sem bila na odhod. Z nami je šla tudi moja psička Goldy.

Na pot smo se odpravili ponoči. Vožnja je trajala zelo dolgo, večino poti sem prespala. Končno smo prispeli in se namestili v apartma, ki je bil zelo blizu morja. Komaj sem čakala, da se odpravimo na plažo! Že sem hotela skočiti v vodo, a mama je vztrajala, da se najprej namažem s kremo. Prve tri dni sem bila sama, četrty dan pa sem spoznala prijateljico Dašo. Stanovala je v isti stavbi kot mi. Bila je zelo tiha in prijazna deklica. Na plaži sva bili ves čas skupaj. Skakali sva v vodo, se potapljali in se vozili na vodni deski. Ko sva se utrudili, sva se v senci posladkali s sladoledom. Zvečer sva večkrat sedeli pred apartmajem in klepetali pozno v noč.

Dnevi so minevali in prišel je čas, da se posloviva. Bili sva žalostni in poslovili sva se le stežka. Izmenjali sva si telefonski številki in si obljubili, da se bova še videli.

Ela Hamersak, 5. a

Poškodba roke

Zgodilo se je avgusta, leta 2016.

S sestro Ano in bratrancem Nikom smo se zunaj lovili. Med tekom, ko sem pogledal nazaj, sem se zaletel v poštni nabiralnik in se poškodoval. Mama mi je rano očistila in zaščitila. Nato sva se odpravila k zdravniku. Napotil naju je v Maribor na šivanje rane. Ko sva prispela v UKC Maribor, sva zelo dolgo čakala. Na vrsto sem prišel približno ob 18.00. Šivanje me je malo bolelo, dobil sem pet šivov. Med potjo domov mi mama ni dovolila, da bi zaspal. Doma sem najprej sestri povedal, kako je bilo. Potem sem šel na sedežno in gledal risanko. Roka me je kar bolela. Vsak drug dan sem imel pri osebнем zdravniku kontrolo. Šive so mi po desetih dnevih odstranili. Potem mi je mama tisti del še nekaj dni mazala s kremo.

Poštni nabiralnik še imamo, vedno vendar nima več ostrega roba. Ne želim se več tako poškodovati, da bi moral na šivanje.

Evgen Par, 5. a

Koncert skupine BTS

BTS je moja najljubša skupina. Spoznala sem jo oktobra, leta 2020. Od takrat jo redno poslušam.

Za skupino BTS sem prvič slišala na internetu. Njihova oboževalka sem postala zaradi pesmi Boy with luv. Kasneje sem začela poslušati tudi njihove ostale pesmi in tako postala članica Army (uradno ime njihove oboževalske skupine). Skupino sestavlja sedem članov: RM, Jin, Suga, J-hope, Jimin, V in Jungkook. Moj najljubši član skupine je Jimin.

Skupina mi je postala celo tako zelo všeč, da sta mi starša začela kupovati uradne stvari BTS. Za 11. rojstni dan me je mama presenetila s kartami za njihov koncert. Bila sem zelo vesela, saj so to bile moje sanje! Koncert je bil v soboto, 12. 3. 2022, in kar nisem mogla dočakati, da se bo začel. Ogledala sem si ga z mamo v kinodvorani Maribox. V živo so ga prenašali iz Seula v Južni Koreji. Ta koncert so istočasno predvajali v več kot 3000 kinodvoranah po celem svetu. Na koncertu so se zvrstile moje najljubše pesmi. Oboževalci smo v dvorani peli in plesali. Res je bilo neverjetno vzdušje. Ko se je koncert končal, sem od veselja jokala, tako zelo mi je bil všeč.

Ko poslušam glasbo skupine BTS, se počutim, kot da bi letela na oblakih. Skupina mi je spremenila življenje tako, da od takrat naprej vedno verjamem vase.

Isabel Lah, 5. a

Nogometni turnir v Umagu

Bil je petek. Ob 8. uri sem se zbudil se pripravil na odhod v Mursko Soboto. Komaj sem čakal, da sem s soigralci odšel na avtobus in se udobno namestil. Avtobus je začel peljati, starši so nam mahali mi pa smo bili srečni, saj smo se odpravljali na tridnevni nogometni turnir v Umag.

Vozili smo se štiri ure, mislili smo, da bo pot zelo dolgo trajala, ampak je hitro minila. Poslušali smo glasbo in se veliko smejali. Prispeli smo v Umag in odšli v hotel. V sobah smo razpakirali, nato smo imeli sestanek s trenerjem. Tisti dan smo imeli že tri tekme. Do igrišč smo hodili peš. Odigrali smo tekme in se odpravili nazaj v hotel, na večerjo. V sobi smo ugotovili, da nam televizija ne dela, a nič hudega, ker smo kmalu zaspali. Zjutraj smo odšli na zajtrk, potem pa spet na igrišče. Odigrali smo štiri tekme. Na zadnji tekmi se je soigralec Tim lažje poškodoval. S seboj sem imel hladilni led in zvečer sem mu ga posodil. Rekel je, da mu je bilo boljše. V nedeljo smo imeli še dve tekmi, borili smo se za petindvajseto mesto. Po penalih smo izgubili, zato smo osvojili sedemindvajseto mesto.

Z avtobusom smo se odpravili domov. Vsi smo bili utrujeni. Ustavili smo se na Petrolu in si kupili sladkarije. Pot je minila zelo hitro. Zame je bila to zelo lepa in nepozabna izkušnja.

Matic Kovačec, 5. a

Potovanje v Beograd

V četrtek, v zgodnjih urah, smo se z družino odpravili na štiridnevno potovanje v Beograd. Zapeljali smo se do mejnega prehoda s Hrvaško, nato pa nadaljevali pot do Srbije. V Beograd smo potovali šest ur.

Najprej smo si ogledali Hišo cvetja in Muzej Jugoslavije. Starša sta mi veliko povedala o naši zgodovini in kdo je bil Josip Broz Tito. Ogledali smo si njegov grob in zanimivosti, povezane z njim. V trgovini s spominki sem si kupila ogledalo. Nato smo pot nadaljevali na nogometni stadion Crvene zvezde. Tam smo si ogledali klubske prostore, muzej in seveda stadion. Ker imam rada nogomet, mi je bilo v muzeju zelo všeč, saj je razstavljenih veliko različnih nogometnih pokalov. Po kosilu smo se odpravili v hotel. Na poti smo doživeli prometno nesrečo, v nas se je zaletela gospa. Z bratom sva bila zelo prestrašena, vendar sta naju starša pomirila.

Po tej neprijetni izkušnji smo končno prispeli v hotel. Bili smo precej utrujeni, a vseeno zadovoljni, da je bilo z nami vse v redu. Zvečer smo se šli kopat v bazen in tako se je naš prvi dan končal.

Nika Borko, 5. a

Smučanje v Kranjski gori

Zjutraj, navsezgodaj, smo se z družino odpravili na smučanje v Kranjsko goro. Bila sem zelo navdušena, vznemirjena in komaj sem čakala! Z nami je bila tudi moja prijateljica Isabel ter njena družina. Potovali smo dve uri in pol.

Ko smo prispeli, smo takoj obuli pancarje in nataknili smuči. Odpravila sem se na progo Mojca 2 in se nekajkrat zapeljala. Nato se mi je pridružila še Isabel. Hitro je bila ura 12.00, ko sem imela uro smučanja. Prišla je učiteljica smučanja in takoj opazila, da že dobro smučam. Vprašala me je, koliko let že smučam. Zasmejala sem se, saj sem letos prvič stala na smučeh. Učiteljica je bila presenečena.

Za kosilo smo se z družino odpravili na pico. Mmmmm, kako je bila okusna! Preostanka dneva nismo kar tako zapravili. Smučali smo se tako dolgo, dokler se smučišče ni zaprlo. Po smučanju smo se preoblekli in se odpravili na večerjo. Z Isabel sva jedli špinačne njoke z jurčkovom omako in pili ledeni čaj. Po večerji smo se utrujeni odpravili spat.

Tia Vogrin, 5. a

Novi družinski član

Kot družina smo se odločili, da bomo posvojili muco. Odpeljali smo se v Zavetišče za male živali Maribor. Tam zaposlena oskrbnica nam je razkazala prostore z mačkami. Izbira je bila zelo težka, saj so imeli veliko lepih in prijaznih mačk. Nekatere so že bile pripravljene za posvojitev, nekatere pa na žalost še ne. Izbrali smo lepega kratkodlakega mucka z oranžno belim kožuhom, starega štiri mesece. Ta še ni bil pripravljen za posvojitev zaradi vnetih oči. Kljub temu smo ga hoteli imeti in rekli so, da lahko pridemo po njega čez nekaj tednov.

Čez dva tedna smo dobili klic, da lahko pridemo po mucka. Takoj po pouku smo se odpravili po njega. Komaj sem čakala, da smo ga pripeljali domov. Našega novega družinskega člana smo poimenovali Tango.

Vanessa Žvajkar, 5. a

Nekoč in danes

Nekoč sem bil dojenček,
a danes sem fant.
Nekoč sem se plazil,
danes pa pogumno hodim.
Nekoč sem poslušal pravljice,
danes jih prebiram sam.
Hranila nekoč me je mama,
danes pa jem že čisto sam!
Nekoč je mama čistila za
menoj,
danes počistim sam za seboj.
Nekoč za plavanje rokavčke
sem potreboval.
Danes brez njih bazen
preplavati bi znal.
Nekoč sem veliko jokal,
Danes sem pogumen fant!

Evgen Par, 5. a

Nekoč in danes

Nekoč, ko sem še dojenček bil
nisem znal hoditi, ne plesati.
Tudi nisem hotel spati.
Hotel sem se zgolj igrati.
Zaspal sem tako,
da so mi zapeli pesmico,
pesmico očetovo.
Zdaj, ko sem že šolar,
znam hoditi in plesati.
A še vedno nočem spati.
Le igrice igrati!
Imam sestrnico nagajivko,
s katero se razumeva
ter mačkona,
ki se vedno kregata.

Žiga Firbas, 5. a

Nekoč in danes

Nekoč igral sem se s traktorji.
Z rdečimi, modrimi, zelenimi ...
Katerekoli barve,
samo, da je bil traktor.
O, kako sem bil majhen!
Zdaj igram se samo še z
»legoti«.
To je moj hobi, eden izmed
mnogih.
Imam jih skoraj milijone,
čuvam jih bolj kot bonbone.
O, zdaj tako je to!

Gašper Firbas, 5. a

Zbrali in uredili učenci 5. a z razredničarko Viktorijo Caf in sorazredničarko Andrejo Lajh

Lepi spomini na 5. b

Kljub koronskemu letu, so nam letos bile dovoljene marsikateri stvari. Pa pogledjmo, kaj nas bo najbolj spominjalo na to šolsko leto ...

Neža Druzovič: Najbolj mi bosta ostala v spominu Čatež in Posavski muzej Brežice. Seveda ne bom pozabila vseh težav, ocenjevanj in kolesarskega izpita, končne ekskurzije in obiska Celjskega gradu. Verjamem, da bom imela lep spomin na 5. b.

Anej Ilešič: Najbolj si bom zapomnil kolesarski izpit in policista, ki je bil zelo zabaven.

Alen Kotnjek: To šolsko leto mi je bilo zelo všeč, saj sem našel nove sošolce in prijatelje. Celo leto mi je bilo fajn.

Hana Kovač: V tem šolskem letu so mi bili zelo všeč vsi predmeti, ki smo jih imeli. V spominu mi bo ostal obisk Celjskega gradu in McDonald'ssa. Tudi zaključna ekskurzija mi bo ostala v lepem spominu. Pozabila pa ne bom naše učiteljice, ki je bila zelo prijazna in nas je veliko naučila.

Leo Lozinšek: Nikoli ne bom pozabil šole v naravi v Čatežu in opravljanja kolesarskega izpita.

Nel Matjašič: To šolsko leto mi je bila najbolj všeč šola v naravi, ko smo odšli v Čatež. Všeč mi je bilo tudi, da smo opravljali kolesarske izpite in sem postal voznik kolesa.

Neja Pučko: Najbolj se bom spominjala šole v naravi, Celjskega gradu in zaključne ekskurzije.

Maj Šilec: V letošnjem šolskem letu se bom najbolj spominjal Čateža. Všeč pa mi je tudi, da sem letos delal kolesarski izpit in sem postal enakovredni voznik v prometu.

Matej Vršič: V tem šolskem letu mi je bilo fajn. Ne bom pa pozabil Čateža, da sem dobil kolesarski izpit in zaključne ekskurzije.

Taj Vršič: Nikoli ne bom pozabil šole v naravi v Čatežu. Letos mi je bilo všeč da sem naredil kolesarski izpit in sem vznemirjen. Všeč pa mi je bilo tudi, ko smo šli v Jamo Pekel, Rimsko nekropolo in v Logarsko dolino.

Tian Vršič: Najbolj si bom zapomnil Čatež, Celjski grad in še Jamo Pekel

Zabaven počitniški dogodek

Bil je konec šolskega leta. Babi in dedi sta mi obljubila, da bomo šli v toplice, za dosežen odličen uspeh. Rekla sta tudi, da mi bosta nekaj kupila, ampak nista povedala kaj, ker je presenečenje. Bil sem zelo radoveden, kaj mi bosta kupila.

Naslednje jutro smo se usedli v avto, da smo se hitro pogovorili, v katere toplice bomo šli in odločitev je padla: Bioterme Mala Nedelja. Potem ko smo prispeli v toplice, smo si najprej zložili oblačila in dali brisače na ležalnike. Nato smo odšli v vodo. Z bratom sva si zraven vzela malo žogico in se v vodi žogala. Nato pa sem naenkrat opazil v vodi stare prijatelje iz vrtca. Takoj sem šel k njim. Vsi smo se pozdravili in takoj smo se odšli igrati z žogico. Počeli smo različne vragolije na primer: se tunkali in skakali bombice. Ko je bila že ura pozno, sta babi in dedi prišla pome, da moramo iti. Nato sem se hitro poslovil od prijateljev in smo se napotili domov.

Ko smo prišli domov, sta babi in dedi rekla, naj počakam na hodniku. Prinesla sta mi novo nogometno žogo. Bil sem zelo presenečen in hkrati tudi hvaležen. Po tiho pa upam, da se še enkrat vse skupaj ponovi.

Maj Šilec, 5. b

Utrinki iz 5. b

Na Celjskem gradu

Naši pošastki - Pri gospodinjstvu smo tkali, vezli, kvačkali in šivali. In tako so nastali naši pošastki, ki jih vidimo spodaj na sliki.

Skrb za šolski vrt – V sklopu projekta Eko šola smo poskrbeli tudi za urejen vrt.

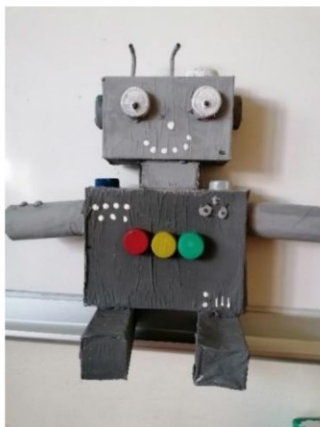
Šivanje vrečk iz odsluženih majčk

Gugali se bomo – pri predmetu naravoslovje smo izdelovali nihajne gugalnice.

Naši roboti iz odpadne embalaže

Zbrala in uredila: Marjana Gomzi, učiteljica

Zaključna ekskurzija

9. 6. 2022 smo se ob 8. 00 zbrali, da se odpeljemo na zaključno ekskurzijo. Četrtošolci so sedeli spredaj, mi smo bili na sredini, šestošolci pa zadaj.

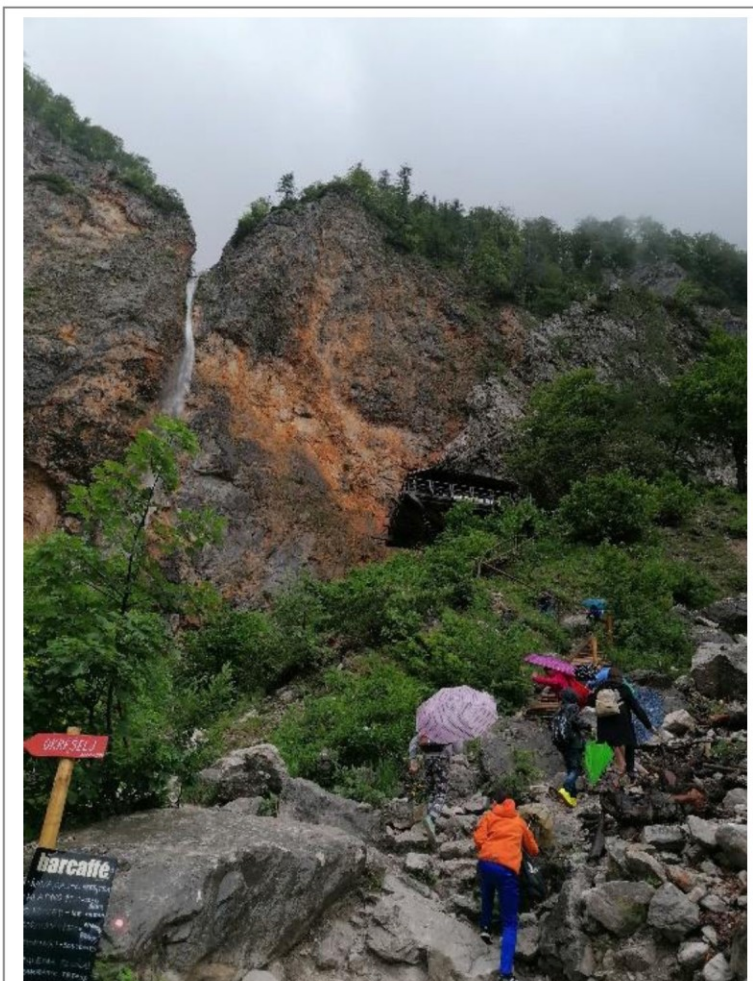
Ko smo prispeli do jame Pekel, nas je prijazni vodnik Izidor pospremil do vhoda v jamo. Ob vhodu nam je pokazal hudiča, vrezanega v kamen- skalo. Po poti v jami nas je spremljala reka Peklenščica. Ob hoji nam je vodnik povedal razne zanimivosti. Najljubši del mi je bil, ko smo za trenutek ugasnili vse luči in je bila popolna tema. Ko smo šli naprej nam je povedal še mnogo zanimivosti. Šli smo do prečudovitega slapa v jami. Pot smo nadaljevali in prišli do lepe stalagmatske zavese. Po ogledu jame smo se najedli in odšli na avtobus. Prispeli smo do Rimske nekropole, kjer smo si ogledali grobnice. Najprej smo si ogledali najstarejšo, ki je bila že kar precej črna od starosti in vremenskih vplivov. Gospa vodnica nam je povedala zgodenco oz. legendo in šli smo k drugi grobnici. Tam so bili trije kipi brez glav, za katere domnevajo, da so se uničili med izkopavanji. Zgoraj je bila meduza. Nekoč so verjeli, da bo tistega, ki krade, spremenila v kamen. Pri vsaki grobnici smo poslušali drugo zgodenco.

Nato smo se odpeljali do Logarske doline. S Tianom in Tinom smo bili prvi, vendar smo počakali na druge. Ko smo prispeli do vrha, sem zagledal prelep slap Rinka. Vrnili smo se do bifeja, kjer sem si kupil jojo in pomalical.

Sledila je vožnja proti domu. Domov smo prispeli polni lepih občutkov in doživetij.

Leo Lozinšek, 5. b

Ob 8.00 smo se zbrali pred šolo in se z avtobusom odpravili na pot proti jami Pekel. Po dobri uri vožnje smo prispeli do Jame. Tam smo

Vzpon do Orlovega gnezda

si najprej ogledali vhod v jamo, kjer smo lahko videli hudička. Sledil je ogled notranjosti jame. Prispeli smo do slapa Peklenščica v jami, ki mi je bil zelo všeč. Ko smo prišli do 10 metrske gledališke zaves, smo si jo fotografirali. Nato smo se ustavili v največjem prostoru jame, kjer je vodnik ugasnil luči, da smo videli kakšna je naravna svetloba-tema v jami.

Po 5 minutah vožnje smo prispeli do Rimske nekropole, kjer nam je vodnica Martina povedala kar nekaj zanimivosti o nekropoli. Tam smo si po njeni predstavitvi lahko fotografirali vse grobnice. Spet smo šli na avtobus in se odpravili proti Logarski dolini. Vožnja je trajala uro in pol. Kljub dežju smo se povzpeli do slapa Rinka ter poti na Okrešelj.

Po spustu s slapa smo imeli čas za malico in nakup spominkov.

Sledila je vožnja proti domu in po dveh urah in pol smo prispeli v Vitomarce, kjer me je pričakala babica.

Hana Kovač, 5. b

Jama Pekel

Rimska nekropola

6. a razred ob koncu šolskega leta 2021/2022

Jan: Najbolj mi je v spominu ostala v šoli v naravi.

Luka: Najboljše je bilo, ko smo prišli v prenovljeno telovadnico.

Jure: To leto je bilo najboljše in najhitrejšo od vseh let. Najlepši spomin imam na praznovanje novega leta in na medsebojno obdarovanje.

Maša: 6. a je bil zelo zanimiv in jaz sem se zelo zabaval. Pogrešala bom sošolce in sošolke.

Blaž: V tem šolskem letu se mi je najbolj vtisnila v spomin šola v naravi na Kopah.

Mia: V tem šolskem letu sem se veliko naučila, a najboljše je bilo, ko smo zganjali norčije in se včasih zapletli v težave. Naslednje leto se bom bolj učila in upam si s tem pridobila lepše ocene.

Taja: Najbolj mi je v spominu ostala šola v naravi na Kopah. Bilo je boleče, a zabavno.

Nik: V novem letu si želim čim več lepih ocen.

Blažka: V šestem razredu smo ušpičili veliko vragolij, še posebej smo izgubili veliko copatov.

Paulina: Najboljše mi je bilo, da smo »spesnili« našo himno.

Tian: Najbolj se spomnim šole v naravi na Kopah.

Matic: To leto je bilo najboljše šolsko leto, ki je minilo hitro. Najbolj se spomnim šole v naravi, ker je bilo zabavno s prijatelji. Smo smučali, se igrali in uživali.

Neža: Najbolj mi je bilo všeč druženje pred božičem in novim letom.

Gal: Najbolj mi je ostalo v spominu, ko smo se pri športni skrili učitelju.

Elena: V tem šolskem letu smo slišali veliko vsebin, ki nam bodo pomagale pri izbiri poklica v prihodnje. Všeč mi je bila šola v naravi. V sedmem razredu pa upam, da se bolj potrudim za še boljše ocene

Tadej: V novem šolskem letu si želim lepih ocen, veliko veselja in veliko zabave.

Tineja: To leto mi je bilo všeč predvsem zato, ker smo naredili nekaj manjših »vragolij – luč v kabinetu«. Drugega šolskega leta pa se veselim zato, ker dobimo nove sošolce iz podružnice.

Vaza, Neža Borko, 6. a

Moje prvo dramsko besedilo

Nastopajo: Bine, Binetova žena, Jaka, Jakova žena

Bine: Hej, Jaka sosed moj!

Jaka: Kaj pa je?

Bine: Daj, pokosi malo tvojo travo tamle.

Jaka: Zakaj vas pa zdajle to tako moti?

Bine: Dve travici sta še na moji meji in nočem iti nazaj po kosilnico.

Jaka: (Pokliče svojo ženo).

Jakova žena: Kaj je že spet narobe?

Jaka: Dve travici sta še na njegovi meji in ne vem, kaj naj naredim.

Jakova žena: Zakaj ju pa enostavno ne utrگا?

Bine: Veste, tole je zelo zapleteno.

Jakova žena: Zakaj pa?

Bine: Moja kosilnica pokosi vse, še s korenino vred. Kršil bi, če bi jo utrگا.

Jaka: Prav, saj bom pokosil to nesnago.

Jakova žena: Ne, ostajam za svojo besedo.

Jaka: Joj, ne bom se več prerekal (gre po kosilnico).

Binetova žena: Zakaj ste tako glasni?

Jaka: Ali vas motim?

Binetova žena: Seveda, iz lepih sanj ste me zbudili.

Jaka: Kako to mislite? Ob dveh popoldan je že.

Binetova žena: Jaz imam dovolj, spat grem nazaj pa, če se svet podre. (odhaja nazaj v hišo)

Bine: Daj, pokosi že to travo zdaj.

Jaka: Ojoj!

Bine: Kaj pa je?

Jaka: Akumulator od kosilnice se je pokvaril

Bine: Kako to misliš? Jaz imam kosilnico na baterije.

Jaka: A res? (začudeno gleda).

Bine: Ja, zdaj pa pokosi.

Jaka: Dovolj imam.

Bine: Kaj?

Jaka: Ne bom več kosil tvoje trave.

Bine: Joj, ti sosed. Bom pa sam pokosil. Joj, tudi moja baterija od kosilnice se je izpraznila.

Jaka: Ha ha ha.

Bine: Bom pa ti dve travici izpulil z ročko za puljenje korenin.

Jaka: Kar daj.

Binetova žena: Bine! Pridi zajtrk.

Jaka: Ob dveh popoldan in eni minuti imaš ti zajtrk? Hah.

Bine: (Jezno pogleda in užaljeno odide).

Jaka: Teh travic ne bom pokosil. Nikoli!

Bine: Jaz tudi neeeee!

Jakova žena: Joj, ti problemi s sosedi in tako dalje.

Neža Borko, 6. a

Mlekastično v 6. b

Šestošolci so bili tudi letos vključeni v EKO projekt. Posvetili so se raziskovanju mlečne poti od kmeta do potrošnika. Projekt Mlekastično! – Izberem domače smo izbrali zato, ker imamo v okolici šole še nekaj kmetij, ki se ukvarjajo s pridelavo mleka. Tudi v okviru gospodinjstva smo se veliko pogovarjali o hrani, izvoru, pripravljali smo različne obroke.

Ker smo podeželska šola, učenci poznajo svojo okolico, vedo pa tudi, kdo v njihovi bližnji okolici je pridelovalec mleka. Zato smo naš projekt nekako razvlekli skozi celotno šolsko leto.

V začetku leta smo govorili predvsem o beljakovinah, o mleku, o pomenu le-tega za kvaliteto naše prehrane.

Ob dnevu tradicionalnega slovenskega zajtrka smo se prav tako posvetili mleku, spoznavali smo pot mleka od kmetije do kozarca, si ogledali in spoznavali različne pasme krav mlekaric in za konec pripravili še okusen mlečni napitek.

V času naravoslovnega dneva, 21. 4. 2022, pa smo se z učenci odpravili na bližnjo kmetijo Fekonja, ki se ukvarja s pridelavo mleka. Tukaj so imeli učenci možnost spoznati hlev, živali, mlekarno in izvedeti vse, kar jih je v začetni fazi pridelave mleka zanimalo. Zelo so bili navdušeni, večina jih je poskusila tudi sveže pomolzeno mleko.

Kljub temu da živijo v podeželskem okolju, jih je kar nekaj povedalo, da še niso imeli možnosti od blizu videti molže, se dotakniti krav in pobožati mladih teličkov. Obisk je trajal kar nekaj časa, pa vendar smo se le s težavo poslovili in se odpravili nazaj proti šoli.

Priprava jogurta

Degustacija mleka

V hlevu je najlepše ...

Preučujemo pasme mlekaric

Andrejka Dovečar, učiteljica

Naravoslovni dan v Logatcu

Marca smo se odpravili na izlet v Logatec. Zjutraj 7.50 smo se učenci 8. in 9. razreda zbrali pred šolo. V šolo smo šli po malico in se odpravili proti avtobusni postaji, kjer smo ob 8.00 pričeli pot v Logatec. Vozili smo se nekje uro in pol. Vmes smo imeli tudi nekaj postankov. Po uri in pol vožnje smo prispeli v Aerodium v Logatcu. V Aerodumu smo bili kar nekaj ur. Na začetku nam je lastnik predstavil letalnik. Potem smo si ogledali ogromne turbine, ki proizvajajo močan veter za letenje. Za tem smo odšli nazaj v prostor z letalnikom. Tam nam je inštruktor pokazal, kako se leti. Oblečen je bil v poseben kombinezon za letenje. Na glavi je imel še čelado in očala. Zelo zanimivo je bilo, ko smo primerjali predmete in njihovo moč letenja. Primerjali smo veliko in majhno žogo, plastično račko in še mnogo drugih predmetov. Kasneje smo dobili liste z vprašanji, ki so jih rešili tisti, ki so to hoteli. Ko so na vprašanja odgovorili, so liste prepognili in jih dali v škatlo. Tisti, ki je na vprašanja odgovoril pravilno in je bil izžreban, je dobil karte za letenje v letalniku. Izžreban je bil Maks iz 9. razreda. Po tem smo se iz Aeroduma odpravili proti Domžalam, kjer smo lahko šli kaj pojest ali pa se preprosto sprehajali po trgovinah. Po eni uri smo se iz Domžal odpravili nazaj proti šoli.

Katja Rodošek, 8. a

Najboljši kulturni dan

Zjutraj smo se ob 7.50 dobili pred šolo. Prešteli smo se vzeli malico in se odpravili na avtobus, ki je zapeljal ob 8.00. Vožnja je trajala približno 40 minut. Avtobus nam je ustavilo pred knjižnico Maribor, kjer nam je prijazna knjižničarka predstavila par zanimivih romanov. Po predstavitvi knjig je sledila naša malica. Odpravili smo se v bližnji park s kavarno, kamor smo tudi odšli na čaj. Bližal se je čas naše predstave. Ker smo gledališče imeli zraven kavarne, smo lahko še malo posedeli ob vodnjaku in hranili golobe. 15 min pred predstavo smo se odpravili v gledališče, katero je izgledalo prečudovito. Po rdeči preprogi smo se odpravili do pulta, kamor smo odložili naše stvari. Rdeča preproga nas je še naprej vodila do naše dvorane. Namestili smo se vsak na svoj sedež in prisluhnili prestavi: Kdo je umoril psa. To knjigo oz. predstavo je napisal Marko Haddona. Predstava je bila odlična! Po predstavi smo imeli še dobro uro časa, zato so se naši zlati učitelji odločili, da nas spustijo malo po mestu. S sošolkami smo se odpravile v različne trgovine in nakupile par stvari. Ob dogovorjeni uri smo se dobili po glavnem mestnem trgu ter se odpravili na naš avtobus. Na poti domov se je na avtobusu zgodilo par nepričakovanih stvari. Vsega pa ne izdam 😊. Naš avtobus je na cilj prispel ob 12.30 uri.

Maja Košnik, 8. a

Prave princese

Igralci letošnje predstave Prave princese. Učenci petega razreda.

Boštjan Gorenc – Pižama med nami

Boštjan Gorenc – Pižama živi v majhni vasici na robu Gorenjske. Rodil se je leta 1977. Njegovo najbolj znano prevedeno delo je Kapitan Gatnik, ki je izšlo leta 2011. Njegovi prevodi so še Pasji mož, Julianova zgodba, Čudo, Svet ledu in ognja ...

Če si kdaj pokusil Luno, Kaj se skriva v očkovi bradi, Snofijeva družina so njegove avtorske knjige.

S stand-up komedijo se je začel ukvarjati v skupini Komikaze, nakar je samostojno pot nadaljeval s predstavo 50 odtenkov njive. Doživela je 79 ponovitev. Bil nama je zelo všeč. Ima dobre fore, je zabaven in zelo dobro repa.

Jakob Roškar, 7. a

Boštjan Gorenc (vzdevek Pižama), slovenski podcaster, pisatelj, komik, igralec, reper in prevajalec. Govoril je o svoji karieri reperja, prevajalca. Obiskal nas je za Noč knjige. Povedal je, da je Kapitana Gatnika težko prevesti iz angleščine, da ne gre preprosto, da se je včasih kak teden ukvarjal z določenim besedilom in ga prilagodil slovenščini. Meni se zdi zelo zanimiv človek, zelo me je tudi nasmejal. Če bi prišel še enkrat med nas, bi nas to razveselilo.

Nel Kocbek, Aleks Žvajkar, 7. a

Rimske gomile v Cerkvenjaku

Način pokopavanja se je skozi zgodovino zelo spreminjal. Rimljani so verjeli v mnoga božanstva. Prepričanje, da duša po smrti telesa preživi, je predstavljalo starodavno verovanje. Način pokopa pokojnikovih posmrtnih ostankov se je ves čas skozi zgodovino spreminjal. V tem času sta bila v uporabi oba načina pokopa, inhumacija (pokop celega trupla) in kremacija (sežig in pokop v žari). Ob ljudi so pokopavali tudi dragocene predmete; razne vaze, nakit ...

Tudi v Cerkvenjaku imamo rimske gomile, ki so v Andrencih in Brengovi, natančneje v Cogetincih. Novinarji smo se odpravili na pohod v Cogetince. Na območju rimskega gomilnega grobišča v "Anželovem gozdu" v Cogetincih oziroma Brengovi nastaja arheološki park, kjer sta prezentirani dve rimski gomili z grobnimi najdbami, sprehajalno potjo med gomilami in pokrito leseno stavbo, ki služi izobraževanju o rimski kulturi in pogrebnih običajih Rimljanov.

Gabrijela Žmavc, 7. a

Na sončni dan v gomile v Cerkvenjak

Rimski državljani so imeli več pravic kot drugi. Državljanji so se delili na plebejce in plemiče, ostali so bili večinoma sužnji in tujci. Rimsko državljanstvo se je lahko pridobilo le z okoli 30-letnim delom v vojski. Rimljani so iznašli betonu podobno maso, ki je bil mešanica peska, vulkanskega prahu, cementa in vode. Gradili so stavbe neverjetnih razsežnosti. V mestih so imeli kanalizacijo in v hišah centralno ogrevanje.

Rimljani so bili tudi v naših krajih. V Cerkvenjaku imamo gomile, ki so iz rimskih časov.

In bil je lep sončen dan, ko smo se novinarji odpravili na izlet v rimske gomile v Cerkvenjaku. Med potjo smo si ogledali še kužna znamenja. Ko smo prišli na cilj, smo naredili še en krog okoli rimskih gomil, saj je tam sprehajalna potka. Potem smo se na gomilah ustavili in si prebrali zgodovino o gomilah. Grobišče izpred 1800 let obsega 15 gomil, ki so okrogle oblike. O najdbah v gomilah ni podatkov, razen iz ene grobnice, v kateri so bili odlomki keramike (ostanki loncev, vrča, skodelice, čaše, skodele na nogi, trinožne skodele) in rimski (bronasti) novci.

cesarja Hadrijana (odkril jih je dr. Vlado Lorber). Pri arheološkem parku je zgrajen turistični objekt, kjer so razstavljeni lokalni spominki. Ko smo si vse ogledali, smo krenili k šoli.

Ogled mi je bil zelo všeč, saj sem izvedela, da Cerkvenjak skriva zelo lepe znamenitosti in zanimivosti še iz rimskih časov. Upam, da bodo rimske gomile še vrsto let stale in pričale o Rimljanih v naših krajih.

Zala Anželj, 7. a

Dnevnik

Nedelja, 10. 4. 2022 (cvetna nedelja)

Že spet je nedelja. Želela bi si, da je sploh ne bi bilo. Moj ati mi je naredil lep in tudi malo grd presmec. Sredi maše sem se izmuznila iz cerkve in sem šla za cerkev štet rože. Zakaj pa ne. Pogrešam mamó, komaj čakam, da se vrne iz Italije, pa ne samo zaradi daril. Zvečer sem delala plakat za naravoslovje. Mislim, da obžalujem svojo odločitev o zeleni žabi. Neža mi že spet tečnari, kot da sama ne zna njenega ČunGA LUnGA plesa. Včeraj je namreč na tik toku slišala vražjo pesem in zdaj ne zna drugega kot ta nadležni ples.

Ponedeljek, 11. 4. 2022

Začel se je nov teden šole ... Sovražim šolo. Bila sem dežurna, na začetku se mi je zdelo super zamuditi etiko, saj ko pride do ure, pomislim na mojega novega mačka Satana. Sovražim si umazati roke, ko sem brisala mize, sem ugotovila, da kruh plava na peni.

Zakaj mi ati vedno teži, da moram zaliti vrt, pravi, da premalo pomagam pri hišnih opravilih. Ampak jaz mislim, da je vzgajanje sorojencev zelo naporno delo, tudi če se razbije kakšen kozarec. Popoldan je prišel dedi Zlatko brez priimka. Z njegovim skuterjem smo se peljali na manjše letališče in si zrihtali super izlet.

Torek, 12. 4. 2022

Danes je torek in imam flavto. Pri likovni sem risala križ brez Jezusa, zaradi časovnih pasov je itak verjetno že v grobu. Po pouku smo šli opremljeni na letališče. Z avionom smo se peljali do Kopra v pristanišče (nismo trčili, rahlo poškodovana je bila samo ena nepomembna sestra). Nikoli nisem gledala filma Titanik, ampak mislim, da bo ta ladja dovolj velika za 2. del. Šli smo do pristanišča, Neža je na skrivaj prinesla 3 vodne pištole (v neki knjigi je prebrala o vodnih roparjih in čemu misliš, je to sledilo). Zvečer nas je poklicala mami, menli smo se o Italiji in poslu ... Vse je šlo gladko, dokler ni prišel do besede Gregor, moj mlajši brat, pred klicem smo ga opozorili, da naj ne omenja ladje in letala, ampak "frocom" res ni pametno zaupati. Mama ga je vprašal, a kaj smo delali in on je odgovoril, da ni vozil letala ... in je izvedela vse.

Sreda, 13. 4. 2022

Končno je sreda, moj najljubši dan v tednu. Pri zgodovini nas je imela učiteljica Andreja (učiteljica geografije), učiteljica zgodovine in ravnatelj pa sta jo ocenjevala. Po nauku v glasbeni, je prvič po mene v šolo prišel ati, včasih je življenje brez tečne mame res zakon.

Četrtek, 14. 4. 2022

Moj dan se je začel super do 6.30 (takrat se zbudim). Moja mami je zjutraj prišla iz Italije in nam je že začela razlagati, kako bo maja šla na PRO-vine v Nemčijo, komaj čakam ☺. Popoldne smo ob 16.30 šli k spovedi, res me zanima, kaj je Neža delala v spovednici celih 15 min. Jaz sem povedala samo par blagih grehov, saj poskus umora mačka ni taki greh AMEN.:)☺☺☺☺☺

Ajda Druzovič, 7. a

Budilka, Lana Lozinšek, 3. b

Luba vodica

V sredo, 23. 3. 2022, smo se novinarji OŠ Cerkevjak-Vitomarci v zelo toplem dnevu odpravili do lube vodice. Ko smo prišli do lube vodice, nas je pričakal domačin, moj sosed, Gorazd Duh in nam je povedal veliko zanimivega.

V Andrencih je že od nekdaj izvir vode, ki ni presahnil niti v največji sušnih obdobjih, ko je drugod vode že primanjkovalo. Ko so ljudje prihajali tja po vodo, so rekli luba vodica. Po tem je izvir dobil ime, to ime se je ohranilo vse do danes. Nekoč je prav zaradi vode tod okrog nastalo naselje, vendar ga je potres zravnil z zemljo. Od takrat ni v bližini lube vodice nihče več postavil hiše, voda pa tukaj še vedno izvira.

Druga legenda govori, da je luba vodica dobila ime po gospe, ki je otroku dala piti mrzlo vodo iz izvira in je otrok zbolel ter umrl, mati rekla »o ti luba vodica«. V času dogodka Rimljanov v Cerkevjaku v lübo vodico nesemo pijačo, da se ohladi, ker je izvir hladen.

Lansko leto so pri izviru uredili mostiček, k čemur je pripomogla Občina Cerkevjak.

Amadej Furšt in 7. a

Mikro+polo, naravoslovni dan

V petek, 25. 3. 2022, smo šli v Maribor v podjetje Mikro+polo. Ko smo prispeli, smo najprej imeli predavanje, v katerem so predstavili, kako poteka dan v Mikro+polu, koliko paketov odpošljejo na dan, koliko elektronskih pošl pošljejo dnevno, potem smo šli v laboratorij, kjer smo delali poskus, kjer smo raziskovali DNA jagod.

Najprej so nam razdelili halje in rokavice. Na mizi smo že imeli nastavljeno vrečko, v kateri so bile jagode in dve posodici. Najprej smo jagode zmečkali v jagodovo mezgo. To mezgo smo vlili v večjo posodico, nato smo v drugo posodico vlili vodo sol in detergent. To smo potem vlili k jagodam in premešali. Nato smo dodali neko neznano stvar. Na palčko se nam je začela nabirati takšna sluz, kakršna je DNA jagode.

Nato smo šli ven na teraso, kjer smo imeli malico. Podjetje je zelo lepo urejeno in ima tudi paletni vrt.

Po malici smo se odpravili v isti prostor, kjer smo imeli predavanje. Pripravljene so bile mize, zaščitene s folijo. Tam je bila gospa, ki nam je razložila postopek seciranja hrošča. Vsi smo na mizo dobili dva hrošča. Najprej smo odrezali krila, noge in tipalke. Nato pa smo ga ob strani zarezali, da smo lahko videli notranjost hrošča. Nekateri smo delo počeli z veseljem, spet drugim je to bila velika muka.

Obiskali smo zelo zanimivo podjetje, vesela sem, da sem lahko tako hitro veliko izvedela.

Zala Anželj, 7. a

Biti novinar

Letos smo se učenci pri izbirnem predmetu novinarstvo odpravili na tri izlete. Najprej smo se odpravili k Lubi vodici, kjer nam je domačin povedal o legendi. Najbolj zanimiva je bila tista, da je mati dala piti vodo sinu iz Lube vodice. Sin je kasneje umrl, ker je bila voda premrzla. Naslednje raziskovanje je bilo, ko smo se odpravili h gomilam. Prebrali smo si kaj je pisalo na tabli, naredili nekaj fotografij in se odpravili nazaj k šoli. Izletom je sledilo pisanje člankov.

Ves čas smo spremljali aktualne dogodke v Sloveniji in v svetu.

Za zaključni izlet smo se odpravili na Ptuj. Predčasno smo zaključili s poukom in se okoli 11.30 ure odpravili na Ptuj. Najprej smo se ustavili v mestu in se sprehodili skozenj.

Po sladoledu na tržnici smo si ogledali predstavo v Mestnega gledališča Ptuj, z naslovom "Gremo mi v tri krasne". Predstava je bila zelo smešna. Po predstavi pa smo se odpravili McDonald's in potem domov.

Ana Mari Par, 7. a

Dežuje celo noč

Danes je sredo,
zunaj pa beda.
Dežuje že cel dan,
ko bi vsaj sonce prišlo kaj na plan.

Prišel je že večer,
a mami je rekla, da bo lepo zvečer.
Nič. Dež še vedno sunkovito po strehi spolzi,
A jaz v hiši cel "nahajpan" in se mi nič ne spi.

Cel obupan ležem v mehko posteljo,
ki se je zdela vsa temna in temačna.
A ko se obrnem, da bi videl kaj je pod mano,
vidim le smoki, ki se v postelji obrača.

Cel jezen sem smoki skozi okno zabrisal,
<kaj boš ti meni?> sem za njim zavriskal.
Dež je še vedno močno lil,
jaz pa sem raje kozarec mleka spil
in se naslednjo jutro v postelji zbudil.

Zala Anželj, 7. a

Dežuje celo noč

Dežuje že celo noč
in jaz ne morem spati,
celo morje jutri bo pred
vrati.

Dež lije na vso moč,
jaz ne morem nehati
migljati,
najraje bi po lužah začel
skakljati.

Dež ne gre proč,
ptice ne morejo niti
jadrati,
niti elektrike ni,
da bi lahko začel brati.

Gabrijela Žmavc, 7. a

Živim

Zakaj živim,
se smejim,
rada govorim?

Živim življenje,
ki si ga želim.
Življenje je čudež,
ki ga doživiš le enkrat-

Živeti je prelepo,
če te imaš nekoga,
ki vsak dan objel te bo.

Taja Šilec, 6. b

Vinko Möderndorfer, Jaz sem Andrej

Andrej je fant, ki je star 14-let. Sam ni zadovoljen s svojim imenom in videzom. Zaradi ločitve njegovih staršev se z mamo s podeželja preselita v mesto, v babičino stanovanje v bloku. Babica pa gre stanovat v dom za ostarele Zimzelen, kjer jo Andrej velikokrat obišče.

Prvi dan v novi šoli Andreja sploh ne opazijo. Učiteljica slovenščine ga v razredu predstavi z imenom Aljaž, Andrej pa si je ni upal popraviti. S pravim imenom pa ga je nato predstavil učitelj matematike Mumija. Andreju pa pade v oči Sonja, ker je bila drugačna od drugih. Bila je oblečena v črno. S Sonjo sta čez nekaj časa postala par.

Tudi Andrejeva mama je med tem časom našla fanta. Ime mu je bilo Matjaž. Najprej je bil Andrej nanj jezen, potem pa je videl, da s tem samo užalosti mamo.

Andreju pa je bilo na koncu knjige všeč tudi njegovo ime in ugotovil je, da mu zelo pristoji.

Knjiga je bila zanimiva, dobilo smo je v dar v Knjižnici Lenart pri projektu Rastem s knjigo.

Lana Pernat, 7. a

Moj brat in jaz

V življenju se pripeti veliko izkušenj. Moja izkušnja je žalostna. Izzval sem lastnega brata.

Brat je imel njegovo najljubšo nogometno igrico Fifa, ki jo je igral na računalniku. Ni mi pustil, da bi jo lahko igral, zato sem sklenil, da si naredim načrt, kako mu igrico odtujiti. Po igranju si jo je vedno skril na drugo mesto, da je jaz ne najdem. Odločil sem se, da ko bo nehal igrati, ga na skrivaj opazujem, kam bo šel in jo skril. Ko je zapustil skrivno mesto, sem igrico odtujil. Naslednji dan je šel po njo in ugotovil, da ni igrice na mestu, kjer jo je skril. Takoj je obtožil mene, vendar jaz krivde nisem priznal. Rekel sem, da je pozabil, kam jo je skril. Imel sem občutek krivde nepoštenosti, vendar nisem priznal. Njegovo iskanje je potekalo tri dni. Jaz nisem imel mirne vesti, ker sem okradel lastnega brata in njegovo najljubšo stvar, ki si jo je vedno želel.

Po treh dneh njegovega iskanja, me je začela res peči vest. Nisem mogel gledati njegovih solznih oči. Odločil sem se, da mu vrnem igrico in se obenem opravičim za dejanje. Brat ni sprejel mojega opravičila, zato mi je naročil, da moram narediti vsa hišna opravila namesto njega ter mu kupiti novo igrico. Med opravljanjem njegovih hišnih opravil sem bil žalosten, zato mi je priskočila na pomoč babica in sva hitreje končala. Nato me je peljala v trgovino, da mu kupim novo igrico. Ko sem končal vse, kar mi je naročil, sem se mu zahvalil za lekcijo, ki je več ne bom nikoli naredil. Bil sem zelo razočaran nad seboj in mojem početjem.

Tijan Lovrec, 8. a

Operacija na zobeh

Bilo je poletje, 18. 8. 2021. Na ta dan sem imela operacijo zoba, ki mi je rasel zgoraj v čeljusti.

Zgodaj zjutraj sva z mamo šli v Ljubljano. Ko sva prispeli, sva se prijavili. Po prijavi sem imela še pregled, nato so naju morali testirati za Covid-19. Na rezultate sva čakali kar eno uro, zelo tečno je bilo. Potem sva lahko šli v najino sobo, ni bila prav velika, pohištvo je bolj staro in največji problem so bile postelje, saj so zelo škripale. Bil je čas za kosilo, zaradi ukrepov sva morali jesti v sobi, hrana ni bila slaba, le manj začinjena. Bilo mi je zelo hudo, saj nisem smela iti ven, ob meni ni bilo mojih živali, je pa vsaj bila moja mama, ki je najboljša mama na svetu. Tolažila me je, saj mi je bilo zelo hudo, ker nisem vedela, ali bo vse v redu. Veliko sem se jokala. Po kosilu je v sobo prišel zdravnik za anestezijo, vprašal me je po mojem zdravju, prehrani in boleznih. Ko sem gledala skozi okno, sem veliko premišljevala, zakaj se to dogaja ravno meni. Po drugi strani pa je to dobra stvar, saj bi se lahko ta zob spremenil v raka. Po večerji sva se šli stuširat in nato spet v sobo. Takrat mi je bilo najbolj hudo, ko je sonce zahajalo, mene pa ni doma. Zaspali je bilo zelo težko, predvsem zaradi luči, postelj in neudobja. Zbudili sva se zgodaj zjutraj in nisem zajtrkovala, saj je zdravnik rekel, da po večerji ne smem ničesar jesti, saj je to po navadi vzrok za bruhanje po anesteziji. Okoli devete ure sem dobila pižamo, ko sem se preoblekla, so prišli pome, solze so mi tekle kot slap. Poslovala sem se od mame in rekla mi je, da bo vse v redu. In res je bilo, zbudila sem se v sobi, zraven mene je bila mama ter mi govorila o tem, kako so me pripeljali.

Ko sem bila dovolj pri močeh, sva spakirali stvari, se poslovili od zdravnika, ki nama je dal še navodila, da moram jesti mrzlo hrano, veliko sladoleda in počivati. Vso pot do doma sem spala. Ko sva prišli domov, sem bila zelo vesela. Po enem mesecu se je rana zacelila.

Laura Draškovič, 8. a

Utrinek iz mojega otroštva (črtica)

Bil je lep dan. Moja družina in jaz smo pakirali še zadnje kovčke v avtodom. Odpeljali se bomo na Gorenjsko. Cela družina je bila vznemirjena, razen jaz sem bila žalostna, ker ne bom videla svojih živali in živčna, ker vedno, ko gremo z avtodomom, imamo nesrečo. Jaz sem bila še bolna, zato mi ni bilo niti malo super. Ko smo vse spakirali, smo se odpeljali na avtocesto proti Mariboru. Čez nekaj časa je meni začelo smrdeti po zažgani plastiki. Čez 10 min je še ostalim začelo smrdeti in smo se za vsak slučaj ustavili na počivališču.

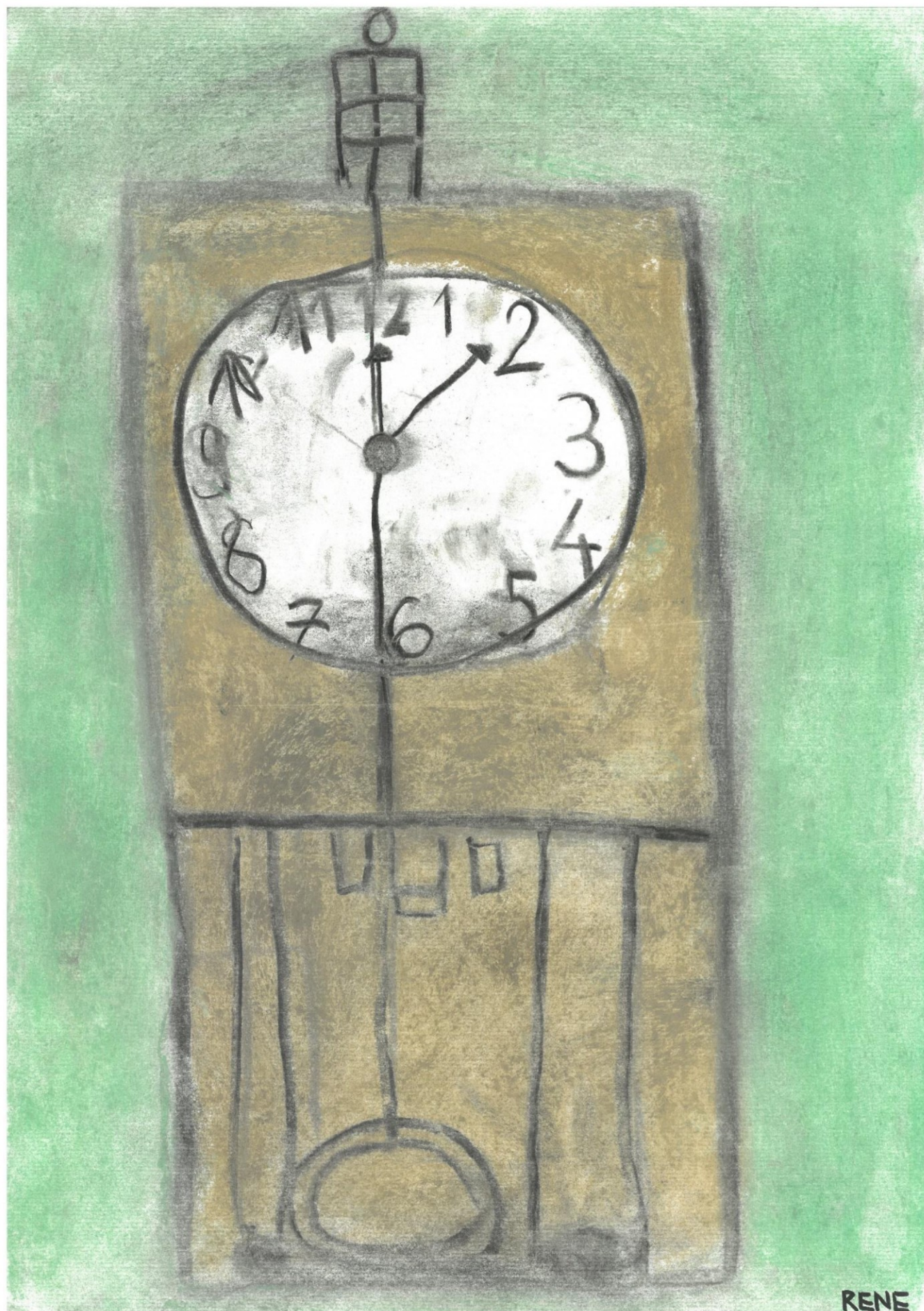
Takoj, ko smo stopili ven, smo zagledali dim, ki je prihajal in avtodoma. Ati in mama sta panično začela iskati gasilni aparat. Itak ga nista našla. Nato je ati stopil do gospoda, ki mu ga je dal. Med tem pa sta bila brat pa sestra v avtodomu in sem jima rekla, da naj hitro prideta ven, ker se nekaj žge.

Moj brat je hitro stekel ven in namesto, da bi skočil čez jarek, je skočil naravnost noter. Meni je bilo to zelo smešno, čeprav sem paničarila. Ko je ati vse pogasil, so nas vsi ljudje gledali in meni je bilo to zelo sramotno. Potem smo poklicali lastnika avtobusa, ki nas je odpeljal domov. Jaz sem bila spet vesela, ker sem videla svoje živali.

Čez dva dni smo šli na to isto potovanje z avtom. Bilo je super.

Najhuje je pa to, da moj ati še vedno NI OBUPAL nad avtodomi in letos mogoče SPET gremo, res komaj čakam (niti ne!). Vedno ko se z avtom pelje o mimo tistega počivališča, se nasmejim in se rada spomnim tega tragičnega in smešnega dogodka.

Tara Korenjak, 8. a

Starinska ura, Rene Rojs, 3. b

Lepo je imeti prijatelje

Mali princ je majhen deček, ki živi na svojem majhnem planetu. Na tem planetu ima eno majhno rožico, za katero skrbi, kot za svojega otroka. Zraven rože tam rastejo le še kruhovci, ki pa so plevel, ki ga mora izkopavati. Ima zlato rumene lase, ki spominjajo na žito, oblečen je v zeleno obleko z rdečo pentljo.

Na naš planet je priletel z namenom, da bi spoznal prijatelje, saj je bil osamljen. Po karakterju je zabaven in smešen, a tudi zelo skrivnosten, glede sebe in svojega planeta. Ne odgovarja na vprašanja, ki se tičejo njega in planeta. Ko pa on česa ne razume, postavlja vprašanja, dokler mu ne odgovoriš.

Moje mnenje v prijateljstvu je, da je zelo pomembna vrednota, zraven ljubezni najpomembnejša. Brez prijateljev in družbe ne moremo živeti. Prijatelj ti pomaga, ko ga potrebuješ, ne obrne ti hrbta, te spodbuja po svojih najboljših močeh, s prijatelji se veselimo in žalujemo, pravi prijatelj je del družine. Meni je moj prijatelj kot brat, čeprav se kdaj ne strinja ali se sporečeva, vedno najdeva kompromis, ki je pošten do obeh. In rad imam svoje prijatelje. Zraven ljubezni in prijateljstva so pomembne vrednote sreče, zdravje, svoboda, izražanje. Brez teh vrednot si ne predstavljam življenja. Sreča ta razveseli, navduši in spravi v boljšo voljo. Brez zdravja dobesedno ni življenja, če smo bolni se počutimo slabo, prijatelji ne morejo k nam, mi pa jih takrat nočemo ne videti, ne slišati, pa nam želijo le dobro. Svoboda nam daje sproščenost. S tem ne mislim dejanske svobode, ampak svobodo pri razmišljanju, govorjenju in pisanju. Vsak lahko pove, kar si misli, le da s tem ne užali drugega. Brez izražanja pa nismo razgledani ljudje, imamo slabe službe in vemo manj.

Vrednote se čez čas spreminjajo, kar je normalno ... Nekoč denar sploh ni bil pomemben, danes je vse bolj. Z novimi vrednotami, pozabljamo na prijateljstvo, tak svet kot je zdaj, nam daje vse manj časa za prijateljstvo.

Na spremembo vrednot vplivajo različni dejavniki. Eden izmed njih je sprememba okolja, družbe, prijateljev. Podobne vrednote nas vežejo kot prijatelje, s tem, ko pa mi zamenjamo prijatelje, spremenimo tudi vrednote, zato so prijatelji še toliko bolj pomembni.

Citati iz knjige Mali princ so: »Za vedno si odgovoren za tisto, kar si udomačil«; »Le tisto spoznaš, kar udomačiš«; »Kdor hoče videti, mora gledati s srcem. Bistvo je očem nevidno«; »Lepo je imeti prijatelje, čeprav je treba umreti«.

Moje mnenje o knjigi je, da je zanimiva, globoka, čustvena in daje veliko napotkov za življenje.

Književni lik v knjigi, ki mi je najbolj všeč, je Mali princ, saj je skrivnosten, pameten, čustven in veliko več. Všeč, mi je njegovo pripovedovanje o planetih.

Knjigo bi priporočal vsem mladim in tudi starejšim bralcem.

Domen Kokol, 9. a

Joga s pravljico

Joga je netekmovalna oblika telesne aktivnosti, velik poudarek je na pozitivni samopodobi, sprostitvi in umiritvi. Vadba je primerna za otroke med tretjim in desetim letom starosti, vsak otrok dela po svojih zmožnostih. Jogijski položaji pritegnejo otroke, skupaj s pravljico se popolnoma vživijo v dejavnost, se sprostijo in uživajo. Joga otrokom koristi, povečuje se moč, gibljivost, drža, zavejo se svojega telesa, pravljica pa zaokroži celotno dejavnost.

Letos smo se z jogijskimi položaji seznanjali na POŠ Vitomarci ter v vrtcu in imeli smo se lepo.

Jožica Vršič Novoselnik, učiteljica

Koliko smo bili "EKO" v šolskem letu 2021-2022?

Zelo!

Pred našo šolo že vrsto let plapolata eko zastava, na katero smo zelo ponosni. Temeljni cilj osnovnošolskega izobraževanja, oblikovanje in spodbujanje zdravega načina življenja in odgovornega odnosa do naravnega okolja, uresničujemo z dejavnostmi, ki jih izvajamo pod okriljem projekta Eko šola. Z dejavnostmi želimo naše učence vzgojiti tako, da bo skrb za okolje in naravo postala del njihovega življenja.

Tudi letos smo na šoli izvajali številne dejavnosti. V jesenskih mesecih smo z zbiranjem starega papirja prispevali k ohranjanju gozdov, varčevanju z energijo in zmanjševanju izpustov toplogrednih plinov v ozračje. V akciji so sodelovali vsi učenci in učitelji. Zbrali smo rekordno število kilogramov papirja in si prislužili 325 €.

V zimskih mesecih smo izvedli EKO kviz. Učenci so s prebiranjem literature pridobivali drugačen pogled na spreminjanje okolja in spoznavali priložnosti, ki jih ponuja narava. Najuspešnejše na tekmovanju so bile: Tineja Zorko, Sara Stergar in Sara Mohorič.

Dejavnosti Eko šole so se izvajale tudi v šolski knjižnici, kjer so učenci s knjižničarko prebirali knjige in revije z ekološkimi vsebinami. Naši najmlajši so ob knjigi potovali v Mesto cvetja.

Skozi celo šolsko leto smo varčno ravnali z vodo in električno energijo, na kar so nas v učilnicah opozarjali pri umivalnikih in stikalih nameščeni logotipi. Prav tako smo celo šolsko leto pridno ločevali odpadke. Ker pa nekateri v okolici šole občasno pozabijo, da šola vzgaja za življenje in je potrebno pri pouku pridobljena znanja uporabiti v vsakdanjem življenju, občasno okolice šole niso krasile le cvetlice, ampak tudi odpadki. Zato so učenci po oddelkih enkrat tedensko skozi celo šolsko leto pobirali odpadke. Občasno so se odpravili odpadke pobrat tudi po učni poti.

Ne zavrzi oblek - ohrani planet je naslov projekta, v sklopu katerega smo učencem omogočili izmenjavo rabljenih oblačil. S tem dogodkom smo želeli pri učencih spodbuditi kritično razmišljanje o hitrih modnih trendih, ki pogosto prinašajo poceni in manj kvalitetna oblačila ter posledično velike količine zavrženih oblačil in s tem velik ekološki problem.

Pri rednih urah pouka, kakor tudi na dnevih dejavnosti, so nastali čudoviti izdelki iz odpadne embalaže.

Priključili smo se projektu Znanje o gozdovih LEAF. V projektu so sodelovali učenci od drugega do devetega razreda. Opazovali in spoznavali so gozd iz vseh vidikov, gospodarskega, okoljskega in socialnega. Tretješolcem je gozd za nekaj časa postal učilnica, saj so v njem obravnavali pravljico in prepoznavali lastne občutke. Četrtošolci so izdelovali herbarij gozdnih rastlin in drevesnih vrst, šestošolcem pa je drevesne vrste, gozdne rastline in živali podrobneje predstavil gozdar iz Zavoda za gozdove Maribor, dr. Zoran Belec.

Nekaj njegovega znanja smo želeli trajno ohraniti, zato so tehnično ustvarjalni devetošolci pri interesni dejavnosti tehniški krožek izdelali predalnik za herbarij drevesnih vrst.

To je le nekaj dejavnosti v sklopu projekta Eko šola iz letošnjega šolskega leta. Z mnogimi bomo nadaljevali in tako ohranjali tradicijo vzgajanja »eko« frajerjev, kot je zapisano v naši eko himni.

Koordinatorica Eko šole Štefka Smej

Svetovni dan športa, 31. 5. 2022 – spoznavanje motokrosa

Obiskal nas je Sašo Kragelj iz ŠD Motokros akademija "Sašo Kragelj", Orehova vas.

Pred Timom Gajserjem je bil prvo ime slovenskega motokrosa, 24-kratni državni prvak, ki vodi in trenira otroke, ki prvič sedejo na motor in najbolj nadarjene popelje tudi na dirke državnega prvenstva. Letos je začel spoznavati ta šport tudi naš mini maturant Maks Sedlašek. S trenerjem sta nam predstavila pravila varne vožnje, vso potrebno opremo, potek treningov in seveda za konec pravo vožnjo.

Pripravila: Darja Vrtačnik, vzgojiteljica

Vrtec Vitomarci - ogled izdelave lesenih gajbic pri Trojnerjevih v Vitomarcih

V okviru Eko projekta *Znanje o gozdovih* smo v petek, 20. maja 2022, obiskali delavnico za proizvodnjo lesenih zabojev. Z veseljem sta nas sprejela ga. Dragica in g. Slavko Toš.

Z otroki dveh najstarejših skupin iz vrta Vitomarci smo si ogledali celoten postopek izdelave lesenih gajbic iz topolovega lesa. Potrebni so pet različnih strojev, da je gajbica dokončana. Na večini strojev je zvitek žice, ki je potrebna za spenjanje.

Otroke smo pripravile tudi na to, da je v delavnici ob proizvodnji malce hrupno, a vseeno ni bilo tako, da bi se kdo zelo bal. Za izdelavo je potrebna sveža hlodovina, in sicer le topolov les. Prvi stroj je lupilka, ki kratak hloď topola v dolžini oz. širini gajbice v trenutku olupi v tanko plast, ki se zvalovi kot papir. Drugi stroj naseka latice, ki se morajo iz tekočega traku sproti pobirati in zlagati.

Za zaboj so potrebni tudi štirje trikotni vogali. Krajši za nižje zaboje npr. jagode in daljši leseni vogali za globoke zaboje npr. za jabolka. Na tretjem stroju lesene vogale spnejo s krajšimi in daljšimi laticami in že je okvir zaboja narejen.

Na četrtem stroju je kovinski podstavek za enakomeren razmik latic. Vanj nastavijo šest širokih latic, ki jih spnejo z dvema ožjima stranskima laticama in že je dno gajbe pripravljeno.

Zadnji stroj pa spne okvir in dno gajbe skupaj in takrat zagleda luč sveta dokončana gajbica.

V take lesene zaboje smo jeseni v sodelovanju z Vinogradniško – sadjarskim društvom Vitomarci v bližnjem sadovnjaku spravljali natrgana jabolka. Tako smo najprej spoznali namen, sedaj pa še proizvodnjo lesenih zabojev.

Koordinatorica eko projekta Vrtca Vitomarci, Darja Vrtačnik

Športni uspehi

V šolskem letu 2021/22 smo se udeležili več tekmovanj in dosegli odlične rezultate

Medobčinska športna tekmovanja:

- odbojka (dekleta): 3. mesto
- nogomet (fantje): 1. mesto
- atletika (ekipno): 2. mesto
- nogomet na travi (fantje): 4. mesto
- odbojka na mivki 6:6 (dekleta): 1. mesto

Področno tekmovanje v atletiki v Mariboru:

- skok v daljino (Taja Pučko): 1. mesto
- tek na 1000 m (Gaja Kovačec): 2. mesto
- tek na 60 m (Maks Vršič): 3. mesto

Državno tekmovanje v atletiki:

- skok v daljino (Taja Pučko): 4. mesto
- tek na 1000 m (Gaja Kovačec): 6. mesto

Športni pedagog: Miha Čuček

Tekmovanja 2021/2022

Tekmovanje za Cankarjevo priznanje iz slovenščine	Priznanje Mehurčki 1. razred: Iva Berlak, Matevž Košnik, Lan Kukovec, Leon Mihorič, Luka Nartnik, Jakob Ploj, Nik Zorko, Tilen Zorko 2. razred: Sara Cmour, Neža Fekonja, Julija Kocuvan, Lars Peklar, Mark Ploj, Filip Vrbovšek, Hana Zorec 3. razred: Matic Furšt, Špela Germič, Vita Koren, Žak Plohl <i>POŠ Vitomarci:</i> 1. razred: Andraž Černel 2. razred: Rene Ajlec Čuk, Arian Divjak, Lora Fridau, Kaja Ilešič, Gabrijela Krepša, Iza Škerbec 3. razred: Zala Černel, Lili Ilešič Bronasto priznanje 4. razred: Nina Lorenčič, Lana Majhenič, Neža Šamperl, Ajda Berghaus, Anže Kocbek 5. razred: Maša Cmour, Anna Mihorič 6. razred: Neža Borko 7. razred: Zala Anželj, Gabrijela Žmavc 8. razred: Vid Breznik Videtič, Julija Zorko, Sofija Nekrasova 9. razred: Taja Pučko, Lana Lovrenčič <i>POŠ Vitomarci:</i> 4. razred: Alja Vogrin 5. razred: Neža Druzovič 6. razred: Jaka Čeh, Tjaša Hanžel Srebrno priznanje 8. razred: Vid Breznik Vide tič 9. razred: Taja Pučko
Tekmovanje za Vegovo priznanje iz matematike	Priznanje Kenguru 1. razred: Iva Berlak, Matevž Košnik, Jakob Ploj, Tilen Zorko 2. razred: Neža Fekonja, Filip Vrbovšek 3. razred: Vita Koren 4. razred: Ajda Berghaus, Stella Horvat, Anže Kocbek, Zoja Pavlas 5. razred: Nika Borko, Alja Hanžel 6. razred: Neža Borko 7. razred: Zala Anželj 8. razred: Lana Vidovič 9. razred: Domen Kokol <i>POŠ Vitomarci</i> 1. razred: Andraž Černel, Sven Peklar, Patrik Hanžel 2. razred: Rene Ajlec Čuk, Jan Bezjak 3. razred: Lucija Hanžel 4. razred: Tin Korenjak, Martin Kotnjek 5. razred: Anej Ilešič 6. razred: Tisa Korenjak
Tekmovanje Več znam z Lili in Binetom (matematika)	1. mesto (priznanje + majica) 1. razred: Luka Nartnik 2. razred: Filip Vrbovšek 3. razred: Jošt Nartnik

Tekmovanje Bober – računalništvo	Bronasto priznanje 2. razred: Žan Košnik, Filip Vrbovšek, Neža Fekonja, Klemen Gomzi, Mark Ploj 3. razred: Jošt Nartnik, Matic Furšt 4. razred: Anže Kocbek 5. razred: Urša Lorenčič 6. razred: Neža Borko, Tadej Nedeljko, Mia Kump Toš 7. razred: Lana Grnjak, Tjaša Matjašič 8. razred: Nik Kocuvan, Vid Breznik 9. razred: Tomaž Breznik, Aleksej Gradišnik, Jan Mikl POŠ Vitomarci: 2. razred: Iza Škerbec, Gabrijela Krepša, Vito Mejovšek 3. razred: Lucija Hanžel, Tim Ilešič, Maj Kokol 4. razred: Tin Korenjak, Martin Kotnjek 5. razred: Neža Druzovič 6. razred: Tjaša Hanžel, Nena Kocuvan, Tomaž Kokol
Tekmovanje za Štefanovo priznanje iz fizike	Priznanje Čmrlj (šolsko tekmovanje): 8. razred: Tijan Lovrec 9. razred: Domen Kokol
Tekmovanje iz angleščine	Bronasto priznanje 9. razred: Alina Peklar
Tekmovanje iz nemščine	Bronasto priznanje 8. razred: Tijan Lovrec 9. razred: Jan Mikl Zlato priznanje 9. razred: Jan Mikl
Tekmovanje iz zgodovine	Bronasto priznanje 8. razred: Sofija Nekrasova 9. razred: Lana Lovrenčič
Tekmovanje za Preglovo priznanje iz kemije	Bronasto priznanje 8. razred: Lana Vidovič 9. razred: Domen Kokol
Tekmovanje Kresnička iz naravoslovja	Priznanje 1. razred: Iva Berlak, Jakob Ploj 2. razred: Elizabeth Kocmut, Matic Vrbnjak 3. razred: Lovro Brunčič, Vita Koren, Jošt Nartnik 4. razred: Ajda Berghaus 6. razred: Blažka Zorko 7. razred: Gabrijela Žmavc POŠ Vitomarci: 1. razred: Julija Potočnik, Patrik Hanžel, Andraž Černel 2. razred: Rene Ajlec Čuk 3. razred: Lucija Hanžel 5. razred: Neža Druzovič 6. razred: Nena Kocuvan, Jaka Čeh
Tekmovanje za Proteusovo priznanje iz biologije	Bronasto priznanje 8. razred: Sofija Nekrasova 9. razred: Domen Kokol

Tekmovanje Vesela šola	Bronasto priznanje 8. razred: Tomaž Vršič 9. razred: Taja Pučko <i>POŠ Vitomarci:</i> 5. razred: Neža Druzovič
Tekmovanje Znam več z Lili in Binetom (medpredmetno)	1. mesto (priznanje + majica) 1. razred: Luka Nartnik 2. razred: Klemen Gomzi 3. razred: Jošt Nartnik
Eko kviz	Priznanje 6. razred: Tineja Zorko 7. razred: Sara Stergar 8. razred: Sara Mohorič, Katja Rodošek
Športna tekmovanja	8. razred: Gaja Kovačec, 2. mesto na področnem atletskem tekmovanju v teku na 1000 m 9. razred: Taja Pučko, 1. mesto na področnem in 4. mesto na državnem atletskem tekmovanju v skoku v daljino, Maks Vršič, 3. mesto na področnem atletskem tekmovanju v teku na 1000 m
Zlati bralci (za 9 let bralne značke)	Katrin Borko, Žiga Borko, Alina Peklar, Taja Pučko, Domen Kokol
Zlati cekin (za odlične učne dosežke v OŠ)	Katrin Borko, Domen Kokol, Sara Krepša, Taja Pučko

Naši učenci ob koncu šolskega leta

1. a

2. a

3. a

4. a

4. b

5. a

6. a

7. a

8. a

9. a

1. b

2. b

3. b

4. c

5. b

6. b

Naši otroci vrtcev ob koncu šolskega leta

1. sk. Cerkvenjak

2. sk. Cerkvenjak

3. sk. Cerkvenjak

4. sk. Cerkvenjak

5. sk. Cerkvenjak

6. sk. Cerkvenjak

1. sk. Vitomarci

2. sk. Vitomarci

3. sk. Vitomarci

4. sk. Vitomarci

---ø---&---

Cvetoče drevo, Tian Vršič, 5. b

Devetošolci na poti v novo šolo

	Katrin Borko 3. gimnazija Maribor Smer: splošna gimnazija <i>"Vsaka stvar se obrača, po dežju se vedno sonce vrača."</i>		Žiga Borko Srednja gradbena šola in gimnazija Maribor Smer: keramičar <i>"Keramičarstvo Borko s.p."</i>
	Tomaž Breznik Tehniški šolski center Maribor Smer: avto serviser <i>"Najjači mehanik daleč okoli."</i>		Aleksej Gradišnik Elektro računalniška šola Ptuj Smer: tehnik računalništva <i>"1,50 m"</i>
	Aneja Grnjak Srednja prometna šola Maribor Smer: tehnik varovanja <i>"Osebni varnostnik učiteljice Petre."</i>		Gašper Hanžel Elektro računalniška šola Ptuj Smer: mehatronik <i>"Linija najmanjšega odpora."</i>
	Melani Hauzer Srednja oblikovalna šola Maribor Smer: frizer <i>"Vedno pripravljena za zabavo."</i>		Nickolas Klajnošek Srednja elektro računalniška šola Maribor Smer: računalnikar <i>"Če bi bumbarji lahko leteli, bi šola bila letališče."</i>

	Tadej Kmetič Srednja elektro računalniška šola Maribor Smer: električar <i>"Vedno rečem ja."</i>		Domen Kokol Gimnazija Ptuj Smer: splošna gimnazija <i>"Ta pameten."</i>
	Sara Krepša Gimnazija Ptuj Smer: umetniški oddelek - likovna smer <i>"Več časa sem preživela za ogledalom kot pa za zvezki."</i>		Jaka Ljubec Srednja lesarska šola Maribor Smer: mizar <i>"Naslednji ribič Pepe."</i>
	Polonca Ljubec Biotehniška šola Ptuj Smer: gastronomske in hotelirske storitve <i>"Puna energije."</i>		Tomaž Ljubec Biotehniška šola Ptuj Smer: gospodar na podeželju <i>"Zetor je kralj traktorjev."</i>
	Lana Lovrenčič Gimnazija Ptuj Smer: Umetniški oddelek - gledališče in film <i>"Največja oboževalka Jana Plestenjaka."</i>		Gašper Meglič Srednja elektro računalniška šola Maribor Smer: računalnikar <i>"Težko je biti oče brez otrok pri 14."</i>
	Jan Mikl Oberstufenrealgymnasium Bad Radkersburg <i>"Nevtralen kot Švica."</i>		Alina Peklar Srednja ekonomska šola Maribor Smer: ekonomski tehnik <i>"Najbolj živahna oseba v razredu."</i>

	Alisa Peklar Srednja oblikovalna šola Maribor Smer: medijski tehnik <i>"Posojalka šolskih potrebščin."</i>		Ema Ploj Srednja zdravstvena in kozmetična šola Maribor Smer: kozmetični tehnik <i>"Zelo rada jem."</i>
	Nejc Pučko Srednja lesarska šola Maribor Smer: mizar <i>"Več doma, kot v šoli."</i>		Taja Pučko Gimnazija in srednja šola za kemijo in farmacijo Ruše Smer: farmacijski tehnik <i>"Zaprite okna, zebe me!"</i>
	Žan Repič Srednja prometna šola Maribor Smer: tehnik varovanja <i>"Vedno prepisem domačo nalogo."</i>		Maks Vršič Tehniški šolski center Maribor Smer: strojni tehnik <i>"Vsakič, ko pišemo test, čarobno zbolim."</i>
	Benjamin Žerdin Srednja elektro računalniška šola Maribor Smer: računalnikar <i>"Spravlja druge v smeh."</i>		

Devetošolci gredo vse višje, Adrenalinski park Postojna, junij 2022